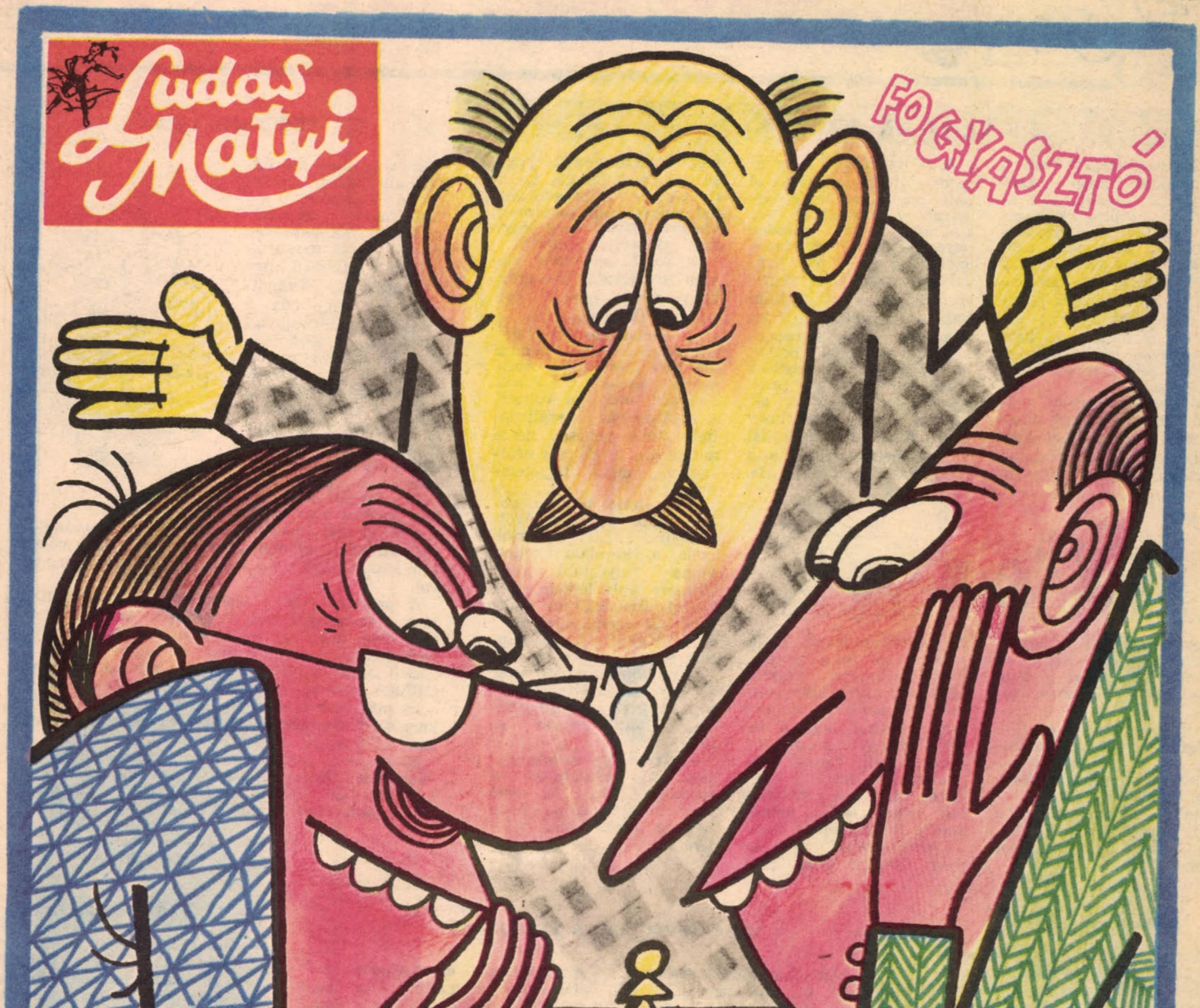
XXVI. évfolyam, 43. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. október 22.

A kibicnek semmi sem drága!??

Fülöp György rajza

KEDVES LUDAS!

KARAKÁN TRAFIKOS

Már réges-régen nem a mérgelődés, hanem a csodálkozás kívánkozik ki belőlem, amikor egy-egy boltban azt tapasztalom, hogy a boltosnak nem fontos, hogy vásároljanak tőle. De hogy egy árucikket, amely a pulton, a vevő orra előtt van, ne adjon el a boltos, az nem akármilyen eset. Hát ez történt velem, tessék meghallgatni.

A Park Szállóban voltam hivatalos, egy izzonyatos méretű ebéden, mely után egy nehezebb fajsúlyú szivart kívántam

elszívni, evégből a szálló halljában levő dohányos pavilon ablakához léptem.

— Egy Pilvax-szivart kérek — fordultam a trafikosnőhöz, kinek a füle mögött, a polcon ott álltak a Pilvax-szivaros dobozok. A trafikosnő azonban szavaimra nem vesztette el nyugalmát, ölbe font kézzel így szólt:

— Egy darab szivart nem adok.

A szivarozásban nem járatos olvasó számára el kell mondjam, hogy egy darab Pilvax-szivar ára tizenegy forint, minden egyes darabját gondosan csomagolva, külön fémtokban árusítják, vagyis nem éppen olcsó füstölni való, s az isten is úgy teremtette, hogy darabonként vásároljanak belőle. A trafikosnő elutasítása ennélfogva annyira meglepett, mint hogyha azt kértem volna tőle, hogy egy Kossuth cigarettát vágjon nekem ketté, s a ropogósabb felét adja ide.

A trafikosnő iránti bizalmamra mi sem jellemzőbb, minthogy válasza után nyomban kész voltam felmenteni őt egy magyarázattal, hogy e derék asszonyt bizonyosan félrevezették, tévesen tájékoztatták, hogy a Pilvaxos dobozból, melyben hat szivar foglal helyet, csak a Pénzügyőrség engedélyével vehet ki egy szem szivart, talán még meg is fenyegették, hogy az állásával játszik, ha a Pilvaxokat elkótyavetyéli, hát persze hogy nem meri ideadni. Ezért még egyszer így szóltam hozzá:

— Tessék mondani, valami rendelkezés van arra, hogy nem kaphatok egy darab Pilvax-szivart?

— Semmiféle rendelkezés nincsen rá — mondta ám erre kimérten a trafikosnő annak a konok üvegnek, mely én voltam, s amelyen át a szállodai hall jövés-menését nézte mindvégig a dohányosfülkéjéből, unott figyelemmel.

Ott álltam hát az ablak előtt, egy kartávolságnyira a kért szivartól, csak a karomat kellett volna kinyújtani érte. Mégsem volt lelkem üres kézzel elmenni, így szóltam hát szomorúan:

— Kérem a panaszkönyvet!

S mi történt erre? Akár ha egy Pilvax-szivart kértem volna a trafikosnőtől! Panaszkönyvet se adott!

— Írjon egy levelezőlapot a vállalatnak — mondta hűvösen. De most már látszott rajta, hogy nagyon elege van belőlem.

S. P.

FÜGGESZTŐ GUMI

Géczi Antal, nógrádkövesdi lakos, április elején vásárolt egy centrifugát, a Hajdúsági Iparművek termékét. Kapott hozzá garanciajegyet és minőségi bizonyítványt is. Bizonyítvány ide vagy oda, a minőség nem bizonyult kiválónak, a centrifuga két hét múlva elromlott. A Nógrád megyei Vegyesipari Javító Vállalat emberei április 17-én elvitték a gépet megjavítani, s a tulajdonos azóta sem kapta vissza a centrifugát, hiába fordult fűhöz-fához, írásban vagy személyesen.

A Hajdúsági Iparművek igazgatójához augusztusban elküldött ajánlott levelére még csak választ sem kapott. Ezek után a tanácshoz fordult panaszával.

A panasz nyomán tartott vizsgálat kiderítette, hogy a Balassagyarmati Vegyesipari Javító Vállalat azért nem tudta egy fél év alatt sem megjavítani a centrifugát, mert nincs raktáron úgynevezett „függesztő gumi", s hiába igényeltek többször is már a GELKA központi raktárából, nem kaptak.

És még csak cseregéppel sem tudják átmenetileg kárpótolni Gécziéket — mert egyetlen cseregépük sincs raktáron.

Hiába tehát a garanciajegy, a minőségi bizonyítvány, Géczi Antal egy fél éve nem használhatja az 1480 forintért vásárolt centrifugát, egy kb. öt forint értékű alkatrész hiánya miatt!

Eszményi József
ipari felügyelő
Balassagyarmati Járási Tanács

KÉRDÉS A BKV-HOZ

Vajon mi az oka annak, hogy az 56-os busz végállomásain, a Hűvösvölgyben és a Roosevelt téren is (de mint tapasztaltam, más végállomásokon is!), ahol általában tömeg vár az érkező kocsira, a vezetők a buszt nem állítják be az indulási helyre, hanem kissé hátrább megállva, megvárják, amíg a kis tömeg nagy tömeggé nő, s csak akkor jönnek előre?! Bizonyára így akarják elérni, hogy a felszállásnál hadd érvényesüljön a keményebb könyök joga!

Kinek jó ez?

P. F.,
egy állandó utas
az 56-osról

HOL AZ OLLÓ?

Kisfiam még a múlt tanév végén elvesztette az ollóját az iskolában. Szerettem volna újat venni helyébe, de hiába járom a vas- és edényboltokat, sehol sem kapok. Megkezdődött az új tanév, s a fiam azóta is rettegve megy el minden gyakorlati órára, attól félve, hogy egyest kap, ha nem visz magával ollót.

Kénytelen vagyok most már a Ludas Matyi hasábjain megkérdezni: hol az olló, kereskedelemkomámasszony?

H. Varga Sándorné
Makó,
Hunyadi u. F/4.

MIRE ÜGYEL FEL A FELÜGYELŐ?

A Tolbuchin körúti vásárcsarnok „Fő utcáján", az egyik boltban megpillantottam egy félkilós darab gusztusos, friss, soklyukas ementáli sajtot. (Ugyanis más árun hiba, ha lyukas, ezen meg előny.) Az eladónő azonban azt mondta, hogy ebből nem vághat le, és egy ócska, száraz, „elfekvő", *hibátlan* sajtcsökevényt akart rám tukmálni. (Nem volt lyukas...) Nem mondtam neki, hogyha ezt a levágott s megmaradt 8—10 darab sajtbóvlit kiviszi Aquincumba, játszva eladhatja, mint a régi római sajtgyártás bizonyítékát. Csak azt mondtam, hogy én a *másikból* akarok. Hogy vegyem meg az egészet, aszongya. Sok nekem félkiló sajt, mert magamon kívül senkim sincsen, s most már én is magamon kívül vagyok az ilyen „kereskedelem" láttán, mondtam. Ezek után elsiettem a felügyelőségre, ahonnan ketten is jöttek velem a bolthoz. Egy fiatal fiú — tán segédfelügyelő — meg egy idősebb hölgy. A fiatalember az öregeknek kijáró tisztelettel nézte a nekem felajánlott sajtdarabot, amelynek elfogyasztásához két ember kell: egy, aki eszi és egy, aki emennek közben üti a hátát. (A *száraz* ementáli már ilyen.) A másik felügyelő, a hölgy, korához képest nem találta öregnek a sajtot. (Mármint a saját korához képest.) Majd *egyszerre,* mindketten vállat vontak — látni való volt, hogy nagy gyakorlatuk van ebben a szinkronban — és *otthagytak.* Az elárusítónő a vezetőt hívta oda, aki úgy intézkedett, hogy a szép sajtból *nem lehet levágni,* a műemlék sajtdarabot kell eladni.

Nem nagy ügy. Legfeljebb nem eszem sajtot. Ám a tisztességes kereskedelem egyik alapelve, hogy a pénzért *azt* kell adni a vevőnek, amit kér. És a felügyelők — többek között — *azért* vannak a Csarnokban, hogy ennek az alapelvnek érvényt szerezzenek. Ám vonjának vállat, de parancsolják meg az eladónak, hogy vágjon le egy darabot *abból* az áruból, amelyből

a vevő óhajt. Az ócska sajt száraz közömbösséggel tekintett rám egyetlen fél szemével, míg a kívánatos félkilósnak minden „grüberlije" csak úgy ragyogott a kárörömtől: *hogy ő megmarad!* Frissen és kevéssé szárazon igyekeztem — íme — közreadni a száraz sajtmaradványról szóló panaszomat.

György Ferenc

SZAKKÖZEGEK

Kaptuk az alábbi levelet:

„Értesítjük t. Címet, hogy helyisége részére felszerelt fogyasztásmérőt (kapcsolóórát) az 50/1960. (XI. 18. sz. Korm. rend. alapján) 1970. okt. 16. kicseréljük. Felkérjük, hogy helyiségét a megjelölt időpontban nyitvatartani, ill. szakközegeink részére a bejutást lehetővé tenni szíveskedjék.

Budapesti Elektromos Művek"

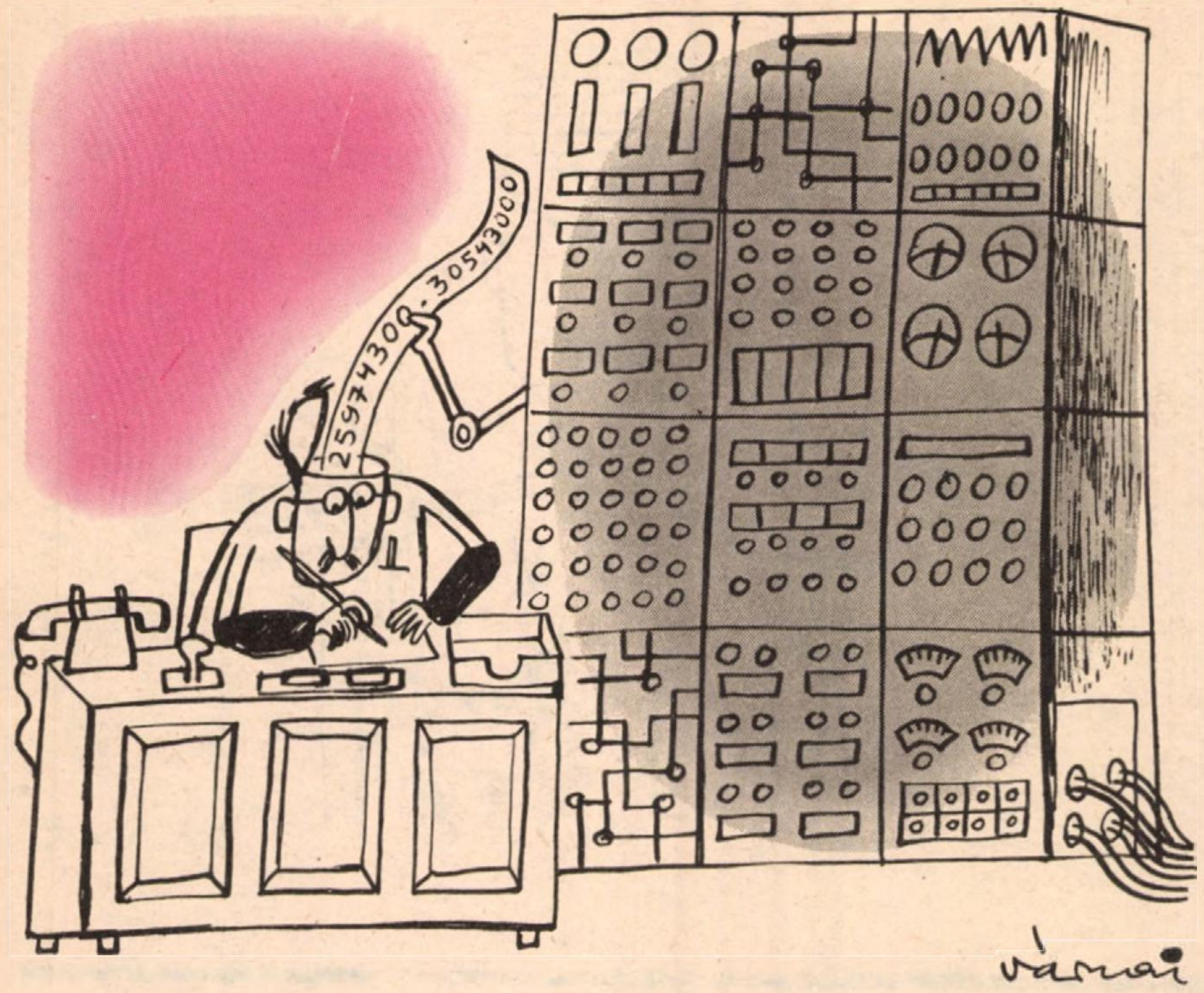
Kezdem mindjárt azzal, hogy október 16. — az nem időpont! Ez is olyan nap, mint a többi: 0 óra 0 perctől 24 óráig tart. Ezek szerint, ha mi eleget akarunk tenni az Elektromos Művek kérésének, úgy éjjel 0 órakor felkelünk, kinyitjuk az ajtót és nyitva is hagyjuk. Hát azt nem! Nem elég az Elektromos Műveknek, ha csengetésre ajtót nyitunk?

Továbbá: azt a szót, hogy szakközeg, sajnos nem ismerjük. Szomszédainkkal együtt most igen tanácstalanok vagyunk: miről ismerhetjük meg a jelentkező szakközegeket, akiknek „részére a bejutást lehetővé" kell tennünk?

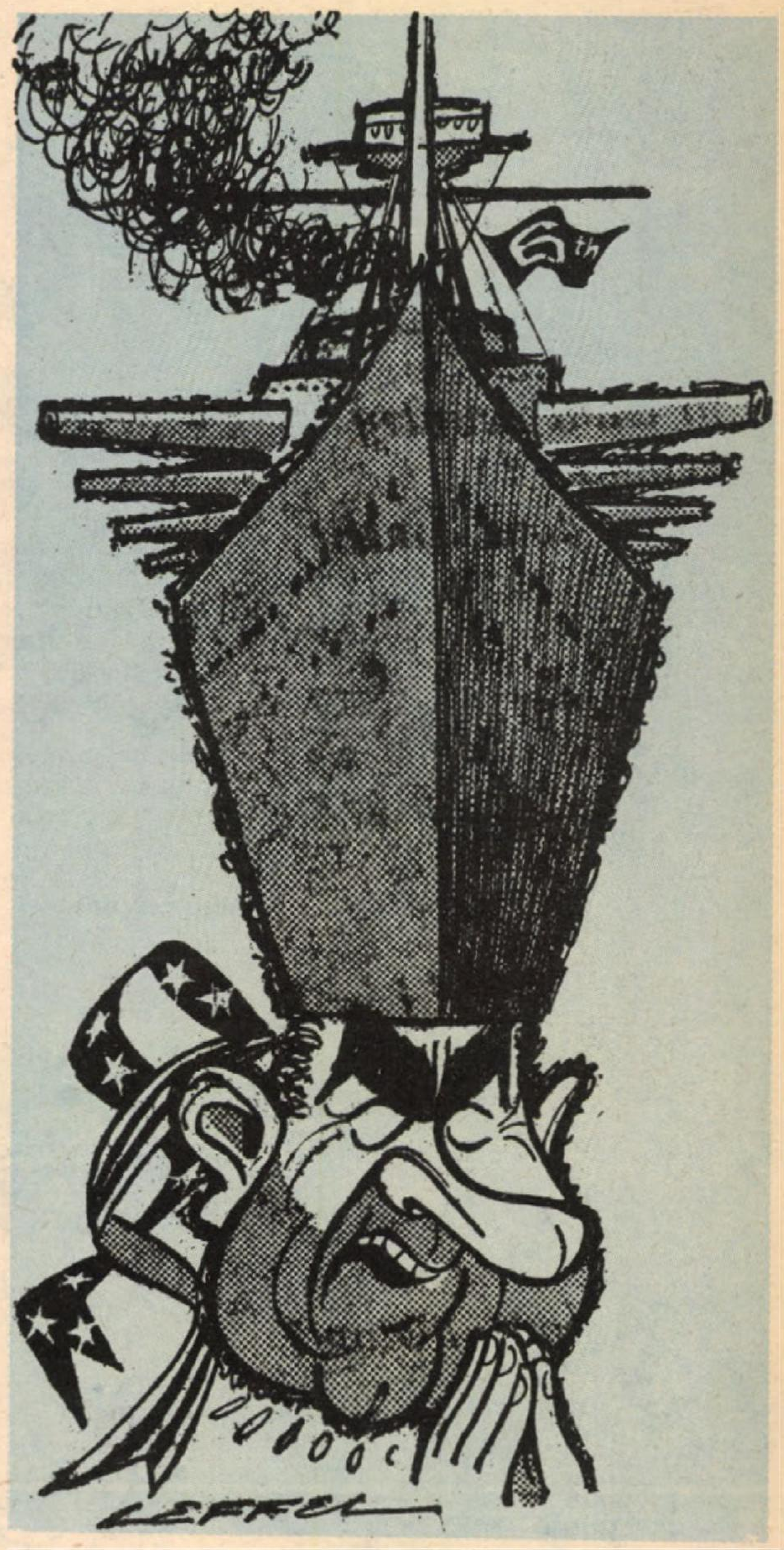
Mindezek ellenére az Elektromos Művek nálunk jelentkező *szakmunkásai,* netán *dolgozói* bejöhetnek a lakásba. Ők igazán nem tehetnek arról, hogy felsőbb szintű szakközegeik nem tanultak meg magyarul írni és fogalmazni.

Kulcsár Lászlóné
textilipari szakközeg
a Pamutnyomóipari Vállalat
dolgozója

BETÁPLÁLÁS

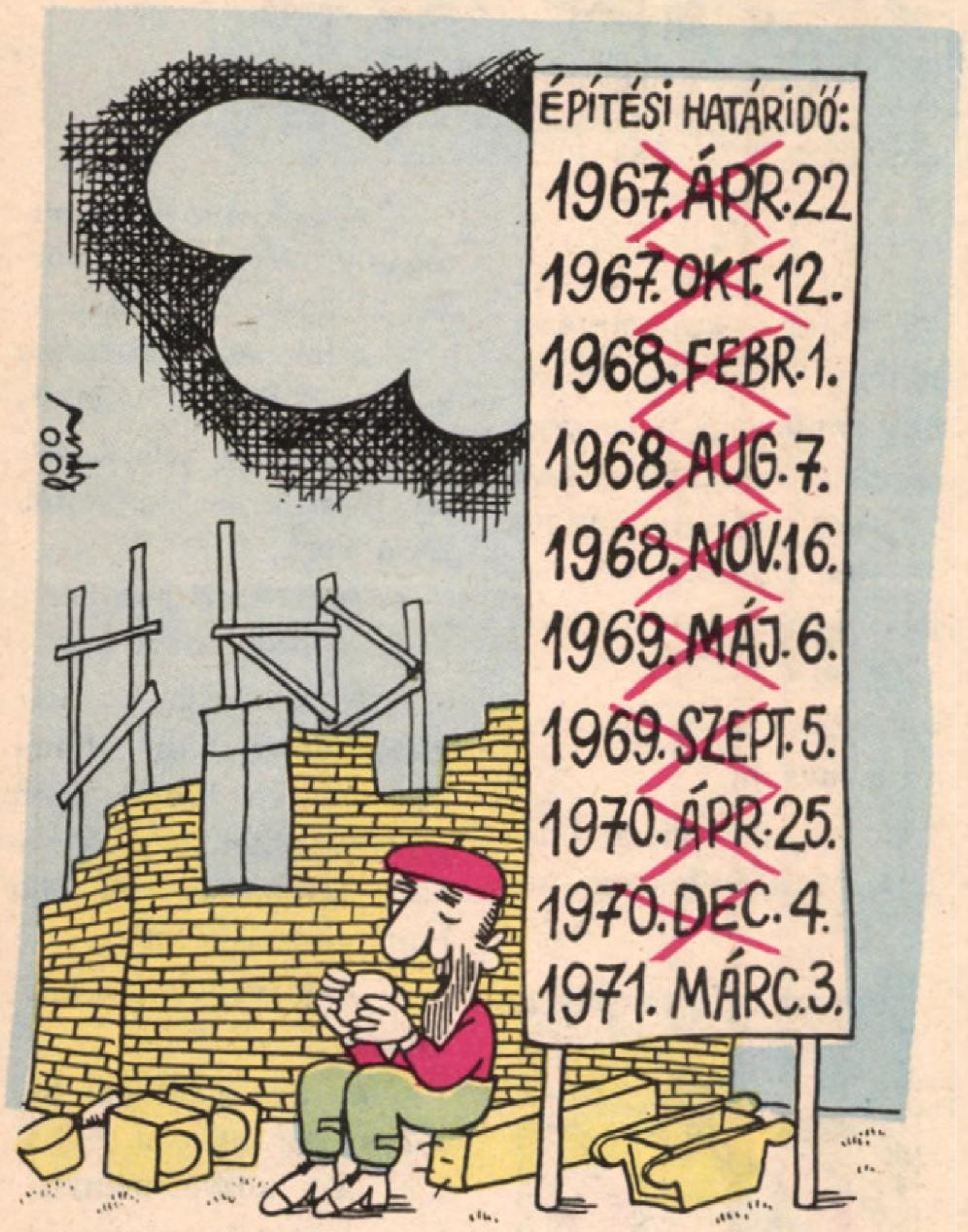

A VATIKÁNBAN KAPOTT KEDVET

Nixon és „püspöksüvege"
(A párizsi Canard Enchainé-ből)

ÉPITKEZÉS

SENECA MONDTA:

Az életet tettekkel mérjük, ne idővel!

•

A barátság nem üzérkedés, amely saját haszna után jár, és azt számolgatja, mi lesz a nyeresége.

•

Aranykantár nem teszi gyorsabbá a paripát.

•

A sors azt, amit nem ad, nem is ragadhatja el.

•

Nem azért szeretjük hazánkat, mert nagy, hanem azért, mert a mienk.

•

Nincs kedvező szél annak számára, aki nem tudja, melyik kikötőbe akar vitorlázni.

HÁLA NIXONNAK

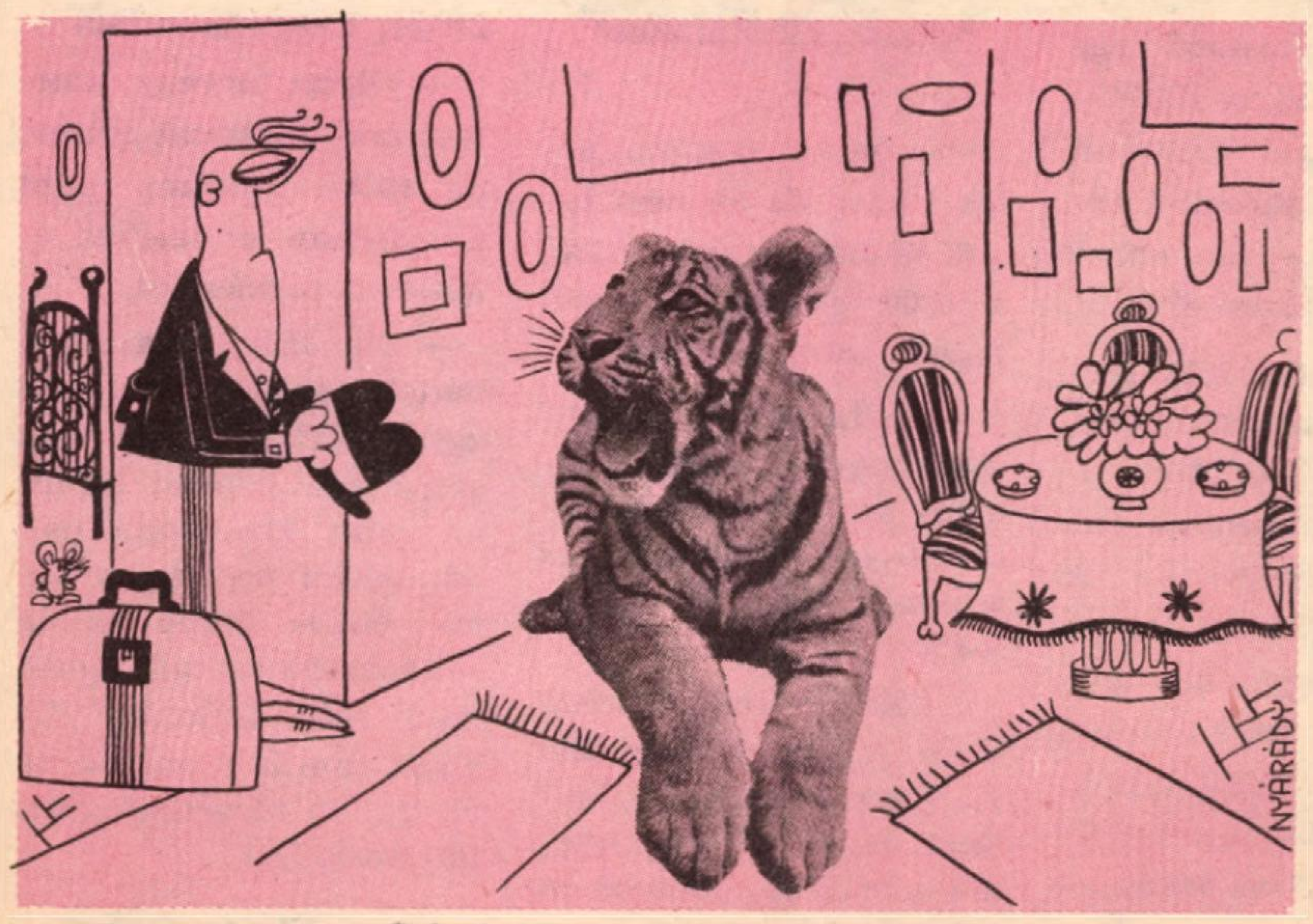
A hamburgi Sternben olvastuk:
Egy amerikai közvéleménykutató intézet embere érdeklődik Mr. Smith-nél, mi a véleménye Nixon elnökről?

— A lehető legjobb! Amióta ő az elnök, nekem itthon teljes a békém, csöndem, nyugalmam...

— Hogyhogy?

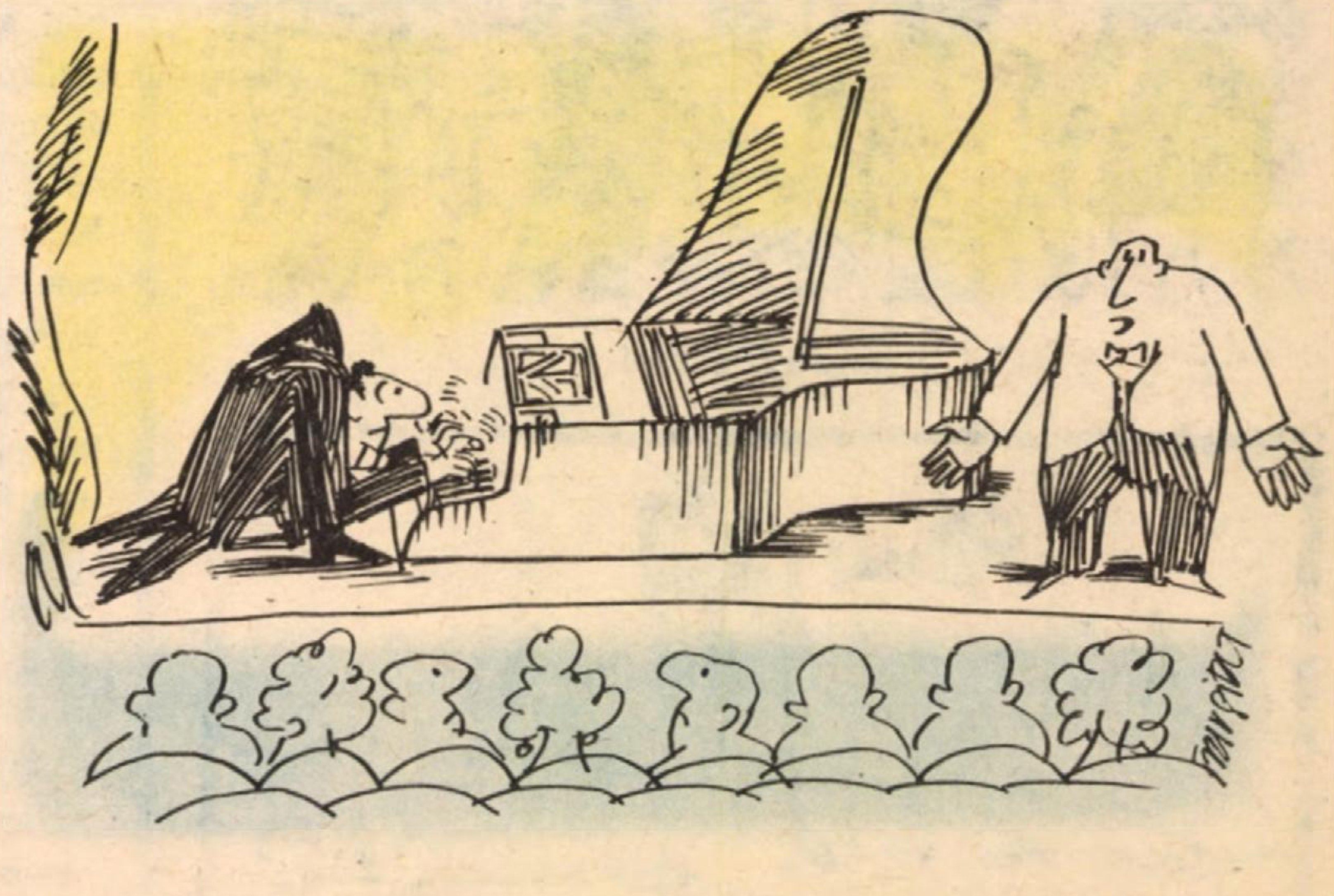
— A feleségem, a lányaim, a fiaim egész nap odavannak. Az elnök ellen tüntetnek...

AHOGY AZ ALBÉRLŐ LÁTJA

– Szóval 900 Ft, fürdőszoba használattal...

KONCERTEN

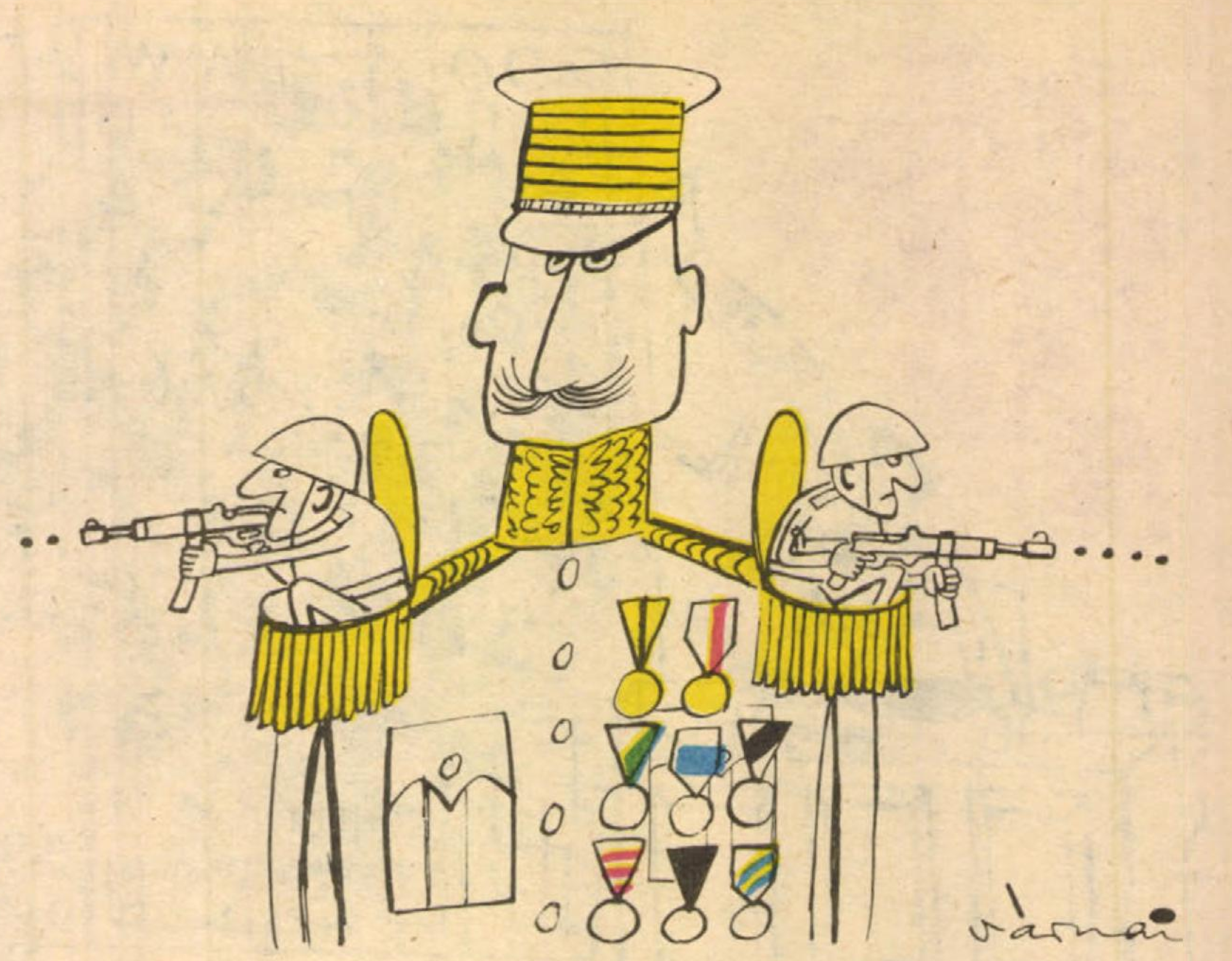
– Elnézést, hölgyeim és uraim, de a zongoralábakat az ipar nem tudta határidőre legyártani...

ŐSREGI FÉRFITULAJDONSÁG

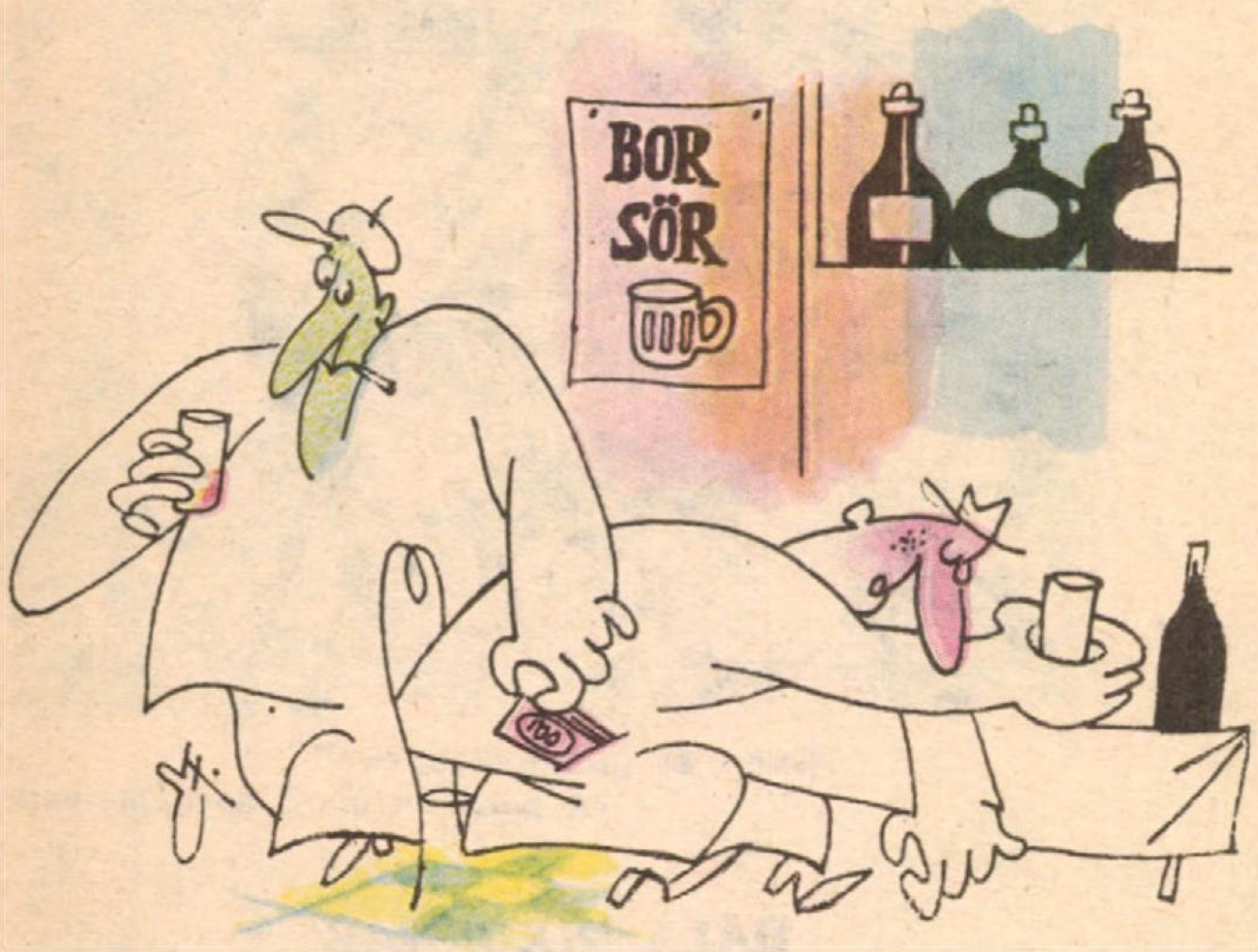

– Oda nézz! Atlasz megnősült.

ABSZOLÚT DÍSZEGYENRUHA

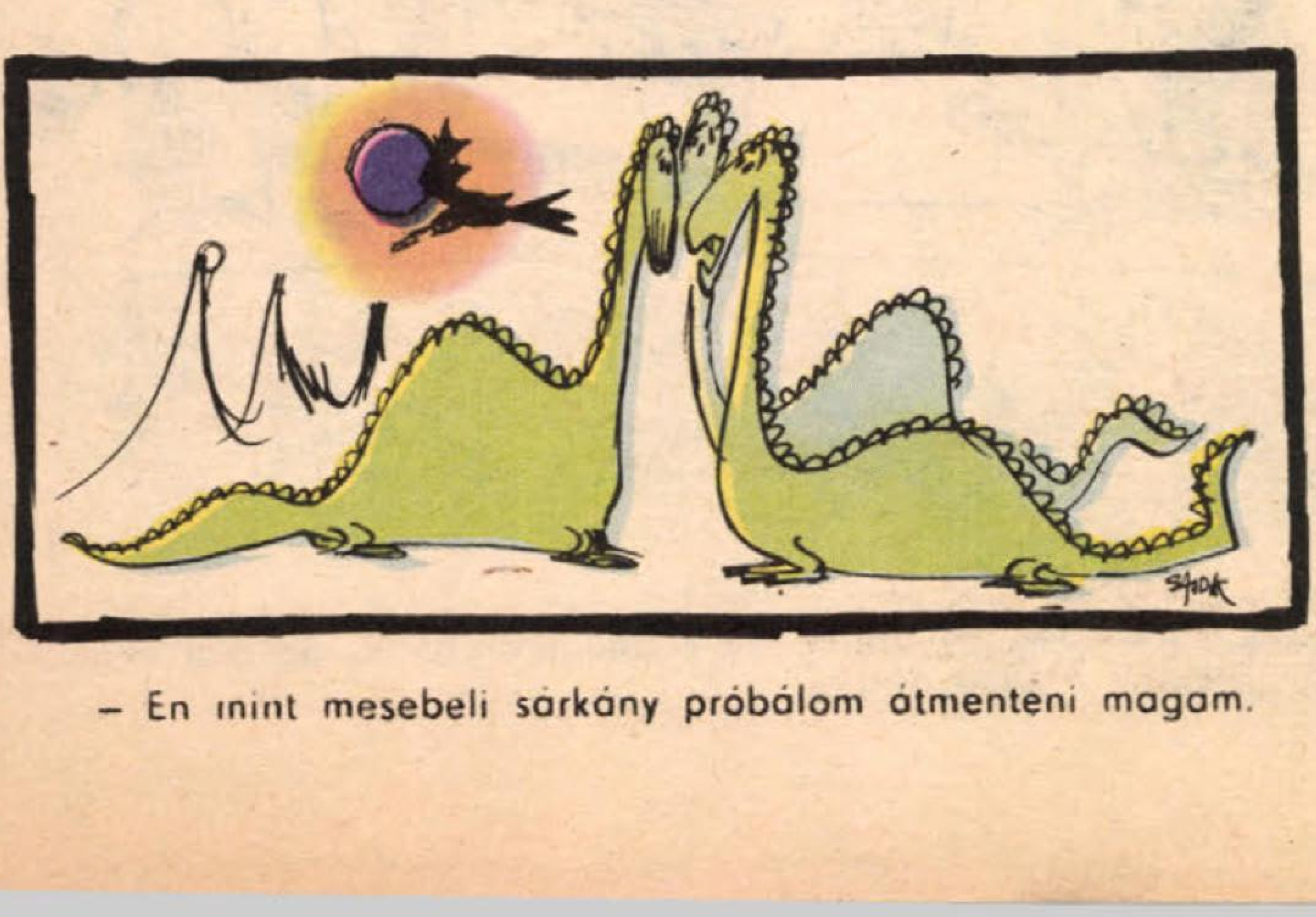
FIZETÉSEMELÉS

NOVEMBERTŐL ÖTVEN FORINTRA EMELIK A JEGY NÉLKÜL UTAZÓK BÜNTETÉSÉT

KIHALÓFÉLBEN

– Én mint mesebeli sárkány próbálom átmenteni magam.

ÍRATLAN TÖRVÉNY

Én csak arra vagyok kíváncsi: mi a csudának kell a népi ellenőrzésnek mindenfélébe beleavatkoznia?

— Közérdekből. Egyes vállalatok és személyek gyakran kijátsszák a törvényt, fondorlatosan ügyködnek, megkárosítják a társadalmi tulajdont. Ezért kell és nélkülözhetetlen a népi ellenőrzés. De miért érdekli ez önt?

— Nem szeretnék törvénybe ütköző dolgot cselekedni. Az ember mindig maradjon meg az egyenes úton. Az a legjobb befektetés. Nem igaz?!

— Nagyon is igaz. Nyugodt alvás fél egészség...

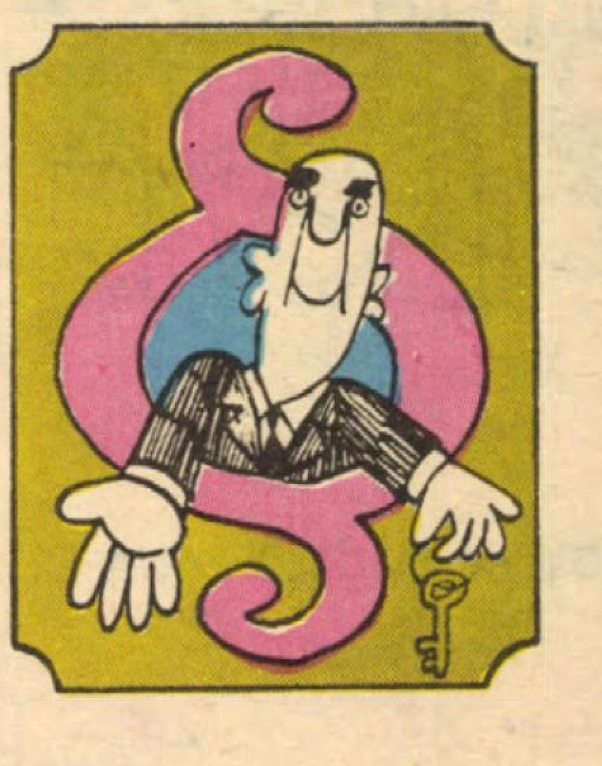
— Pontosan erről van szó. Olvastam az újságban a Fővárosi Népi Ellenőrzés vizsgálatáról: egy állami vállalat az IBUSZ-nál személyi tulajdont képező öröklakásokat bérelt. Mi köze van ehhez a népi ellenőrzésnek?

— Jó, ha tud róla. Különben is: minden a körülményektől függ.

— A körülmények teljesen szabályosak. A szóban forgó vállalat öt személyi tulajdonban levő lakást vett bérbe iroda céljára az IBUSZ-tól, és havonta 20 000 forintot fizetett érte. Azaz lakásonként 4000, négyzetméterenként pedig kereken 70 forintot. Sima ügylet. Vagy: egy kutatóintézet három két szoba hallos, összkomfortos, ugyancsak személyi tulajdonban levő lakásért havonta 17 700 forintot fizetett. Tehát lakásonként majdnem havi 6000 forintot.

— Ez aztán lakbéruzsora a javából.

— Én is soknak találom. Most építek egy két

szoba hallos, összkomfortos lakást, de én nem fogok többet kérni érte havi 5000 forintnál. Olcsóbb leszek, mint az IBUSZ.

— Felhívom a figyelmét, hogy az ilyen bérlemény anyagi és egyéb körülményei elítélendők és károsak. Nem fél az ellenőrzéstől?

— Szabad rendelkezésű lakás! A törvény nem tiltja. Egyébként is egy állami vállalat tudja, hogy mit csinál, és éppen olyan jól tudja az IBUSZ is.

— Akkor sem lehet elfogadni. A népi ellenőrzés jogosan kifogásolta, hogy a lakásokat irodának bérlik. Ehhez a vállalatnak engedélyt kellett volna kérnie a tanácstól. Nem kért.

— Az IBUSZ sem kérte a vállalattól. Sima ügy.

— Nem tartja ön felháborítónak, hogy állami intézmények között ilyen uzsorabérletek létrejöhetnek? A reális bérnek több mint tízszereséért...

— A törvény nem korlátozza...

— Esetleg a törvény hézagos. Az ilyesmi felháborítja a közvéleményt.

— Attól még nem szabálytalan az ügylet.

— Ön még sohasem hallott íratlan törvényről?

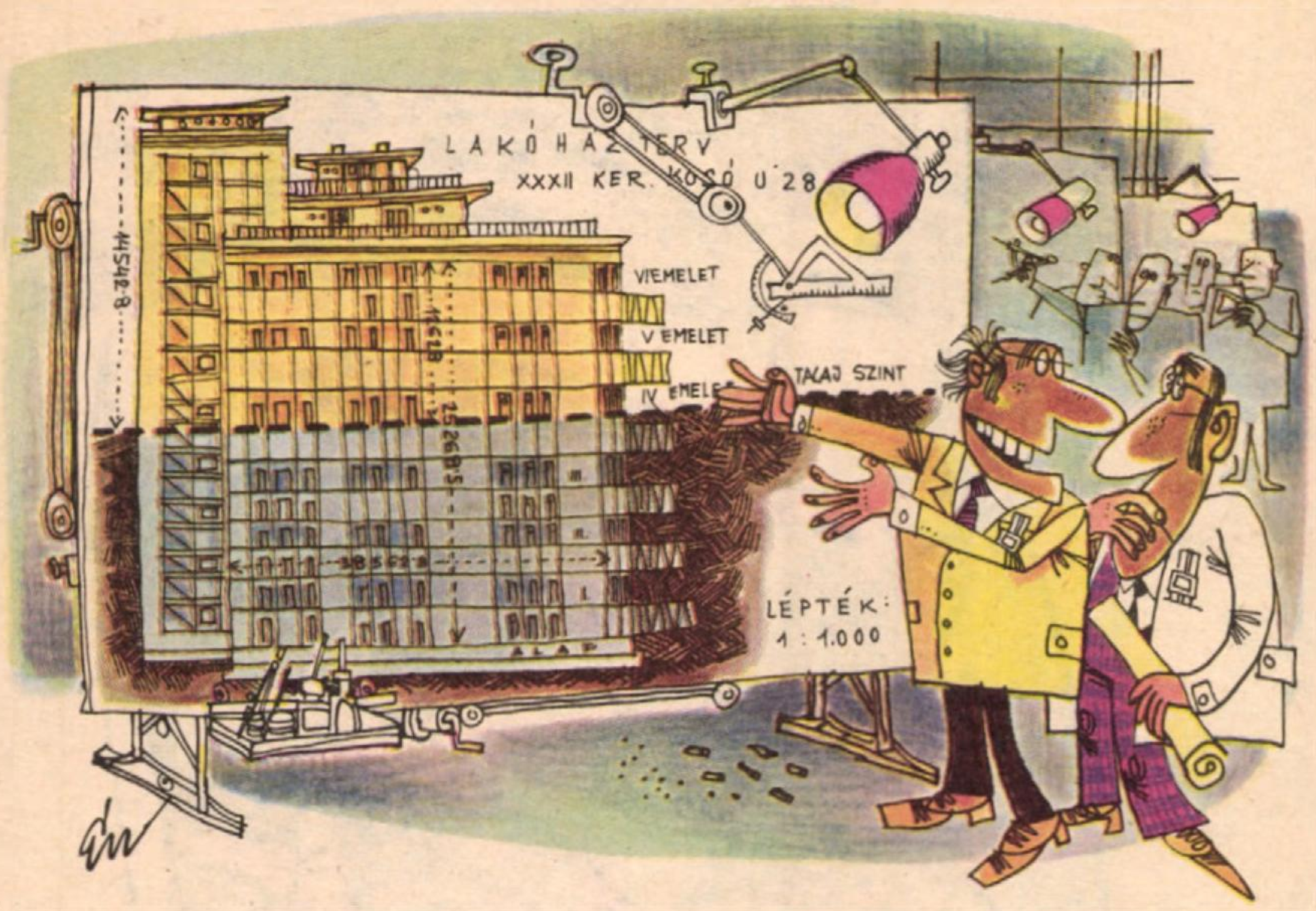
— Íratlan törvényről? Lehet, hogy hallottam...

— Olyan törvény, amelyet nem fektettek írásba, de illik betartani mint általánosan elfogadott és kötelező szokásokat.

— Na látja! Ha ez a bérleti szokás kialakul egyes vállalatoknál, azt szerintem el lehet fogadni mint követendő példát. Miért ne adnám akkor én is bérbe az én kétszoba hallos lakásomat, havi 5000 forintért. Elvégre rám is vonatkoznak az íratlan törvények íratlan szabályai...

Földes György

KORSZERŰ TERVEZÉS

– Mi azonnal süllyesztett kivitelben tervezzük!

AMERIKAI FEGYVERBOLT

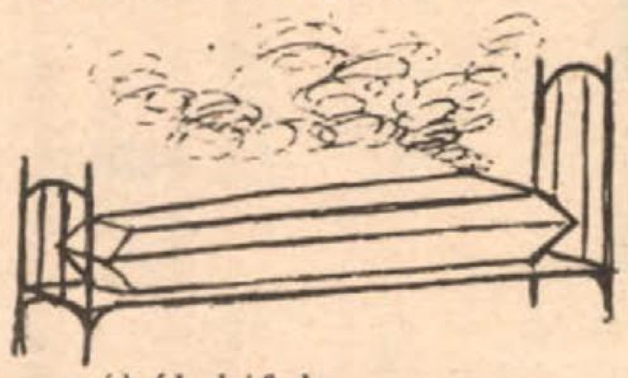

– Oroszlánvadászatra tetszenek utazni, Mister?
– Nem. Csak ide a városszéli víkendházunkba...

JELENKORI SÍRVERSEK

Itt nyugszik Kurtág Lala
Mióta éhenhala.
Lakásra spórolt,
Nem evett, csak kását —
Most aztán meglelte öröklakását.

Az ágyban dohányzott —
Elszunnyadt kis időre —
S mire felébredt
Por és hamu lett.

Borbíró Bébi
Nyugszik itt lent,
Élt 22 évet
Aztán férjhezment.

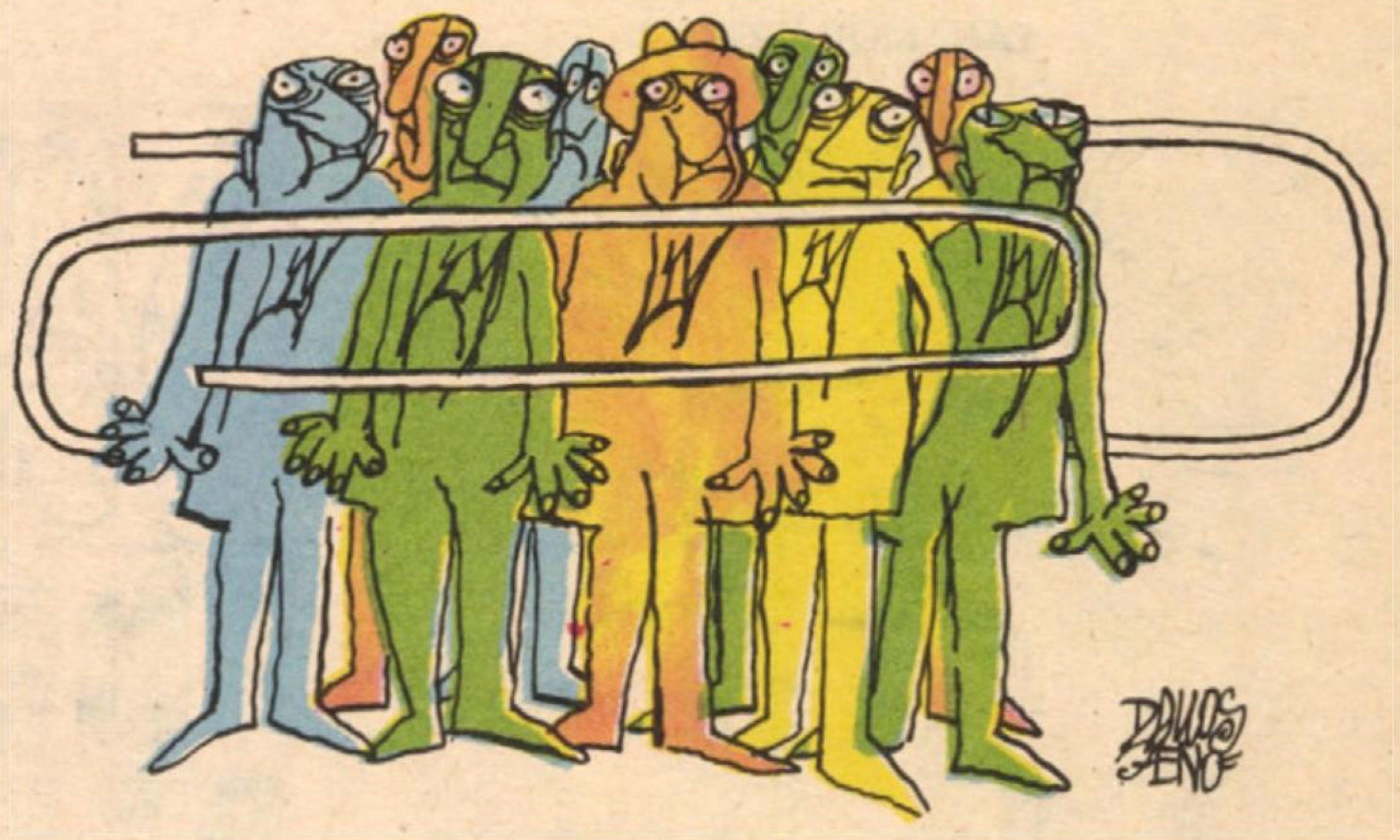
A kocsmából kifele
Egy bicska ment a szívének befele.
Tévedésből szúrta le egy borissza —
Azt se tudja, hogy kinek az
Örök álmát alussza.

A zebrán nékem volt előnyöm —
Hát egy Trabant mégis belémgyön
Rajtam egyet taposott
Meghóttam alapost!

Somogyi Pál

ÜGYFELEK

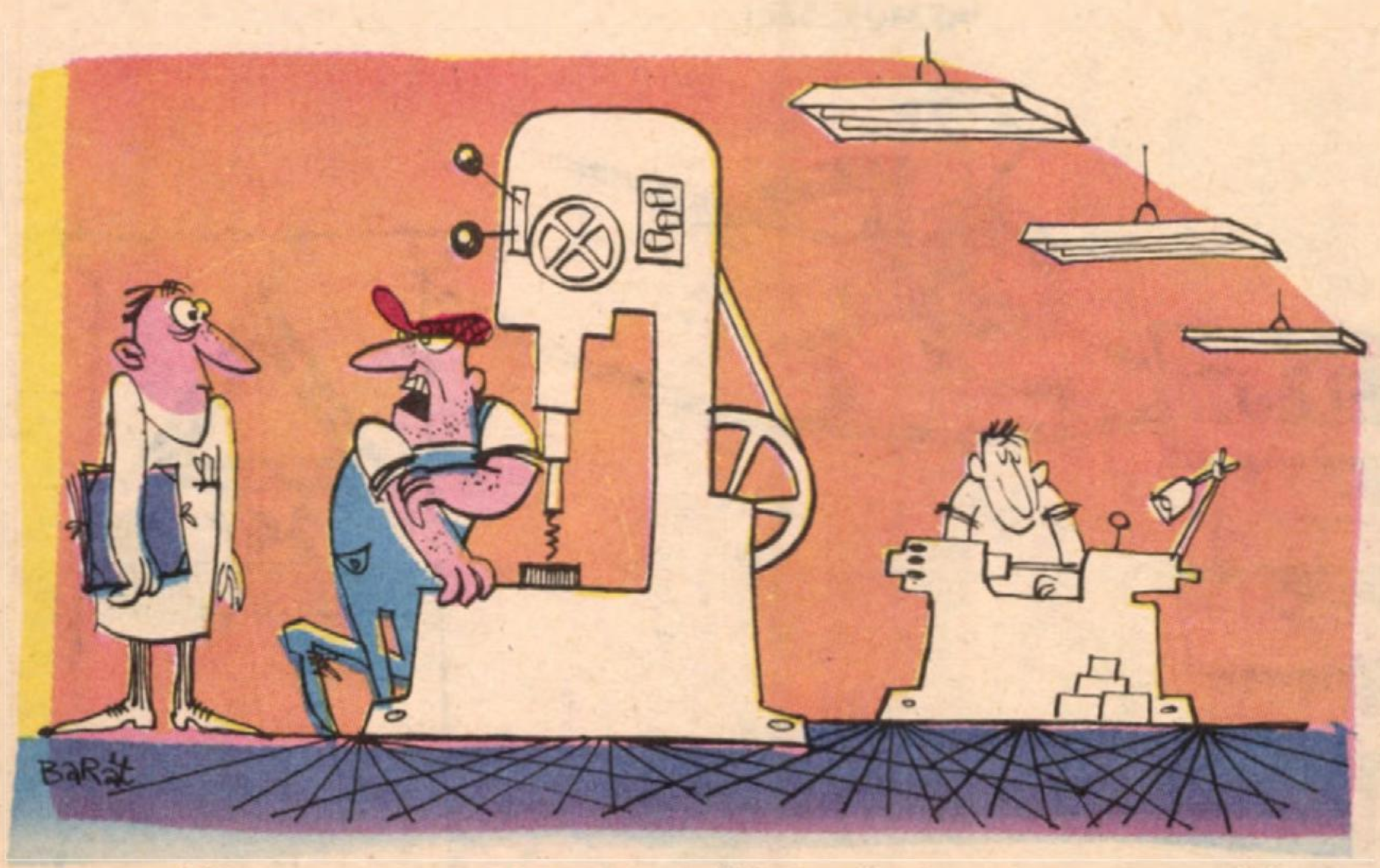

ÖNZŐ GYEREK

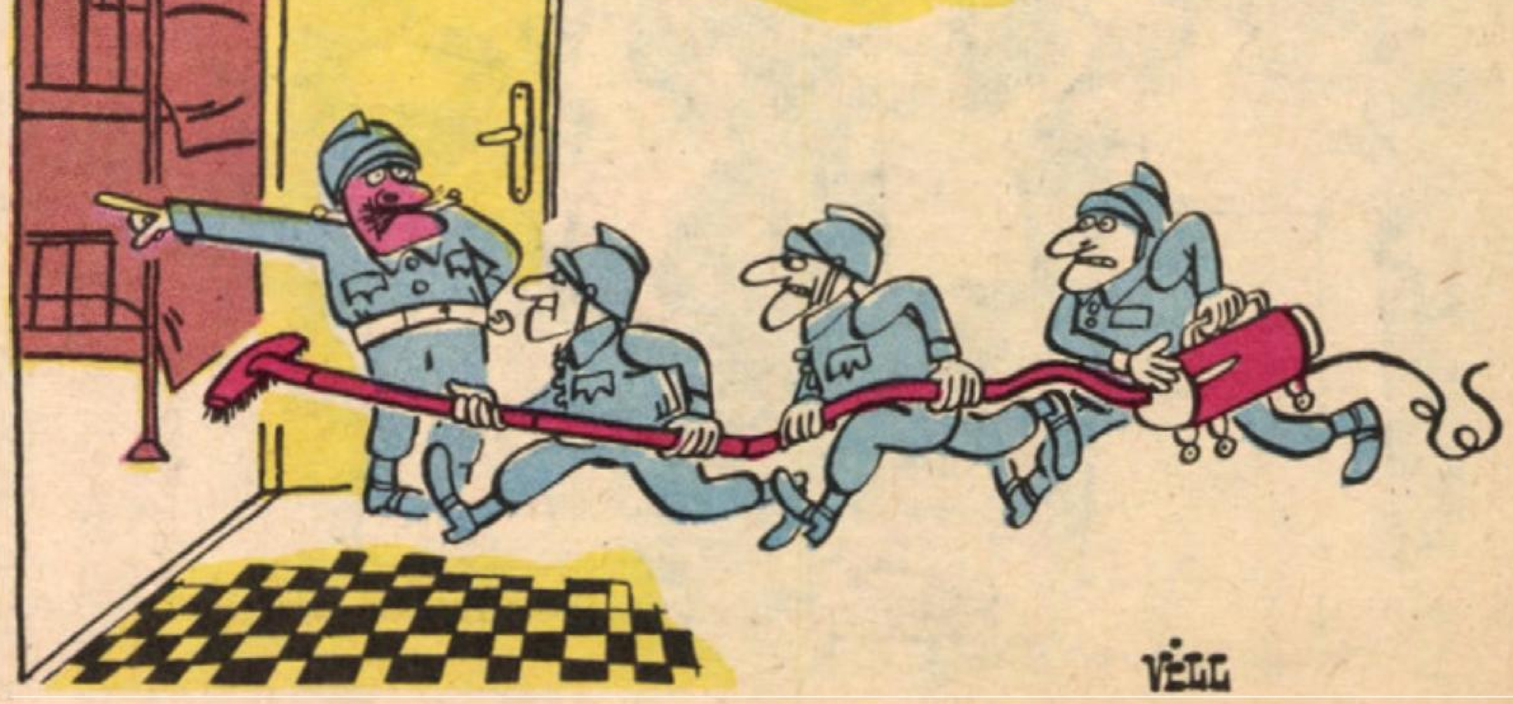
– Ejnye, fiacskám, hagyjál valamit apádnak is!...

MOSTOHA ÁLLAPOTOK

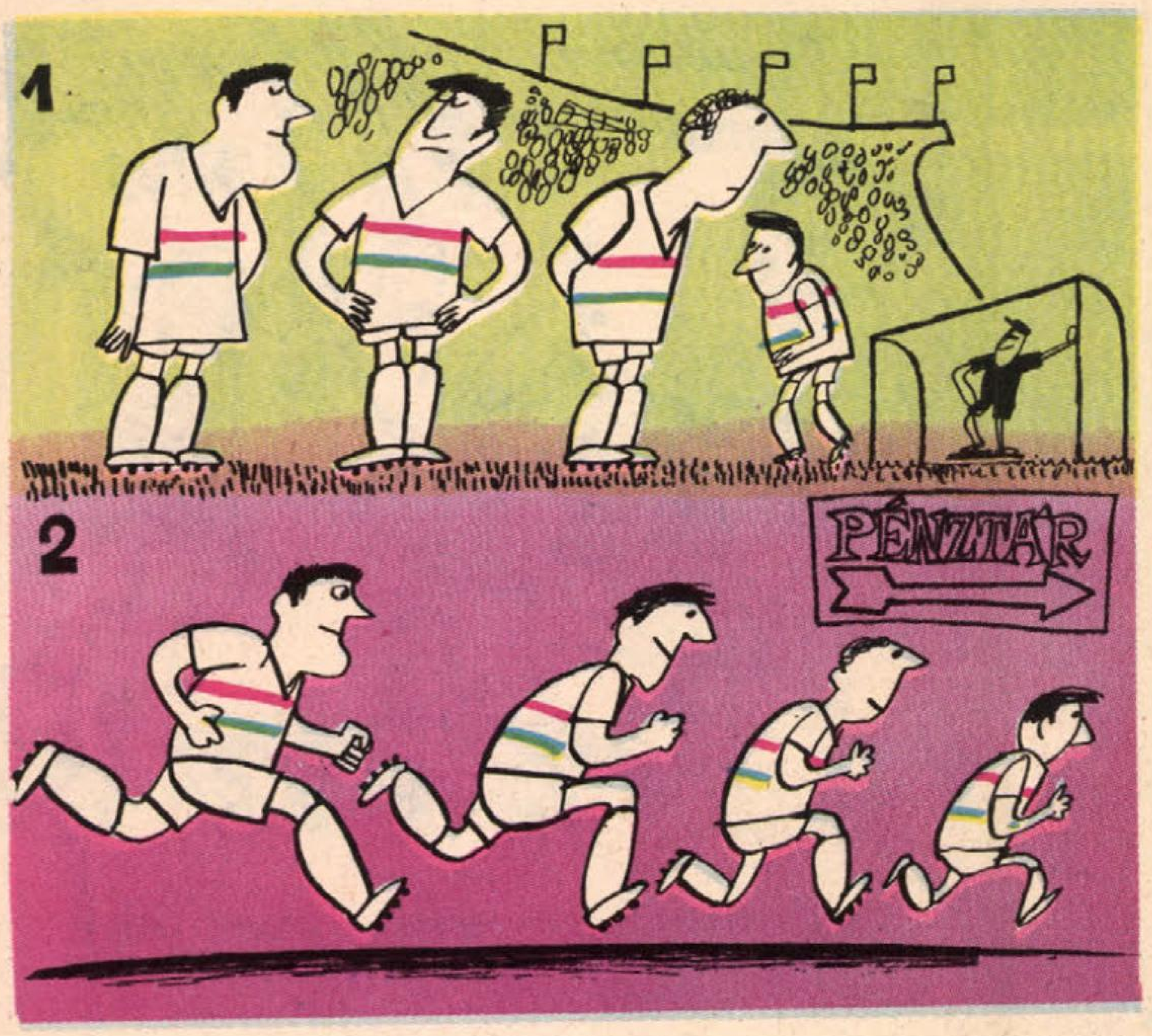

– Már egy órája dolgozom a vállalatnál és még nem emelték a fizetésemet.

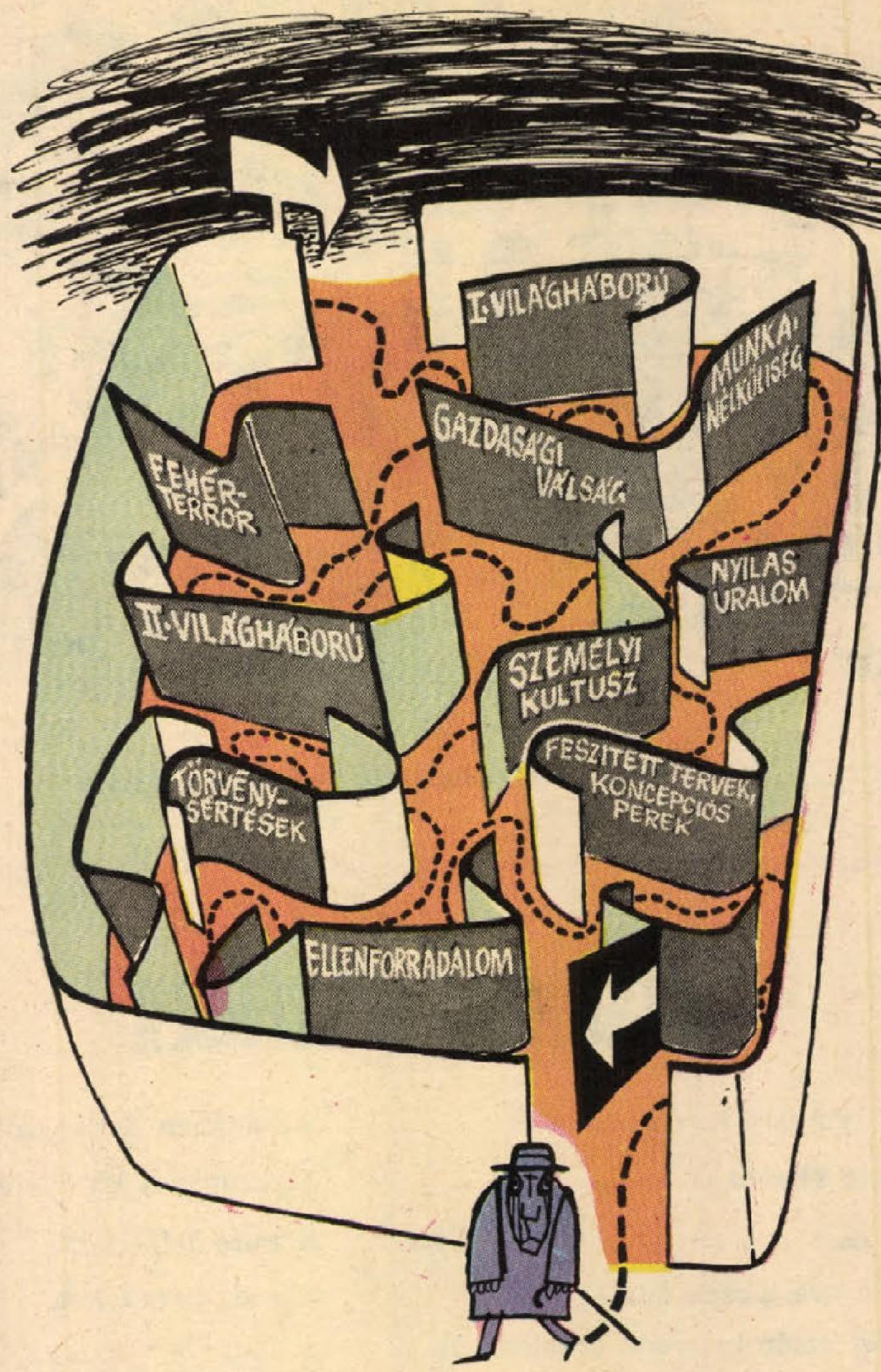
NAGYTAKARÍTÁS A TŰZOLTÓLAKTANYÁBAN

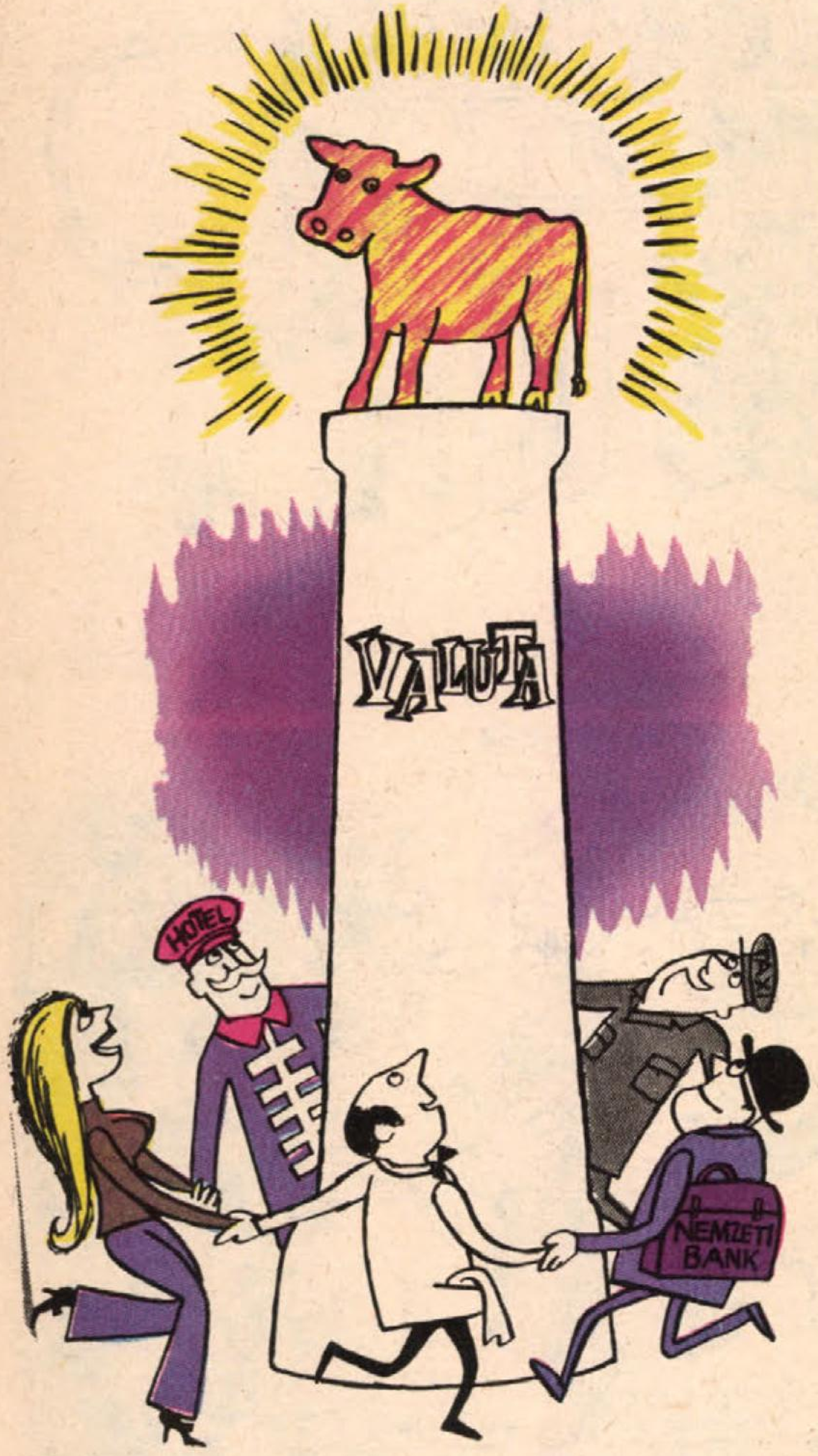
MOZGÁSMŰVÉSZET

ÉLETMŰVÉSZET

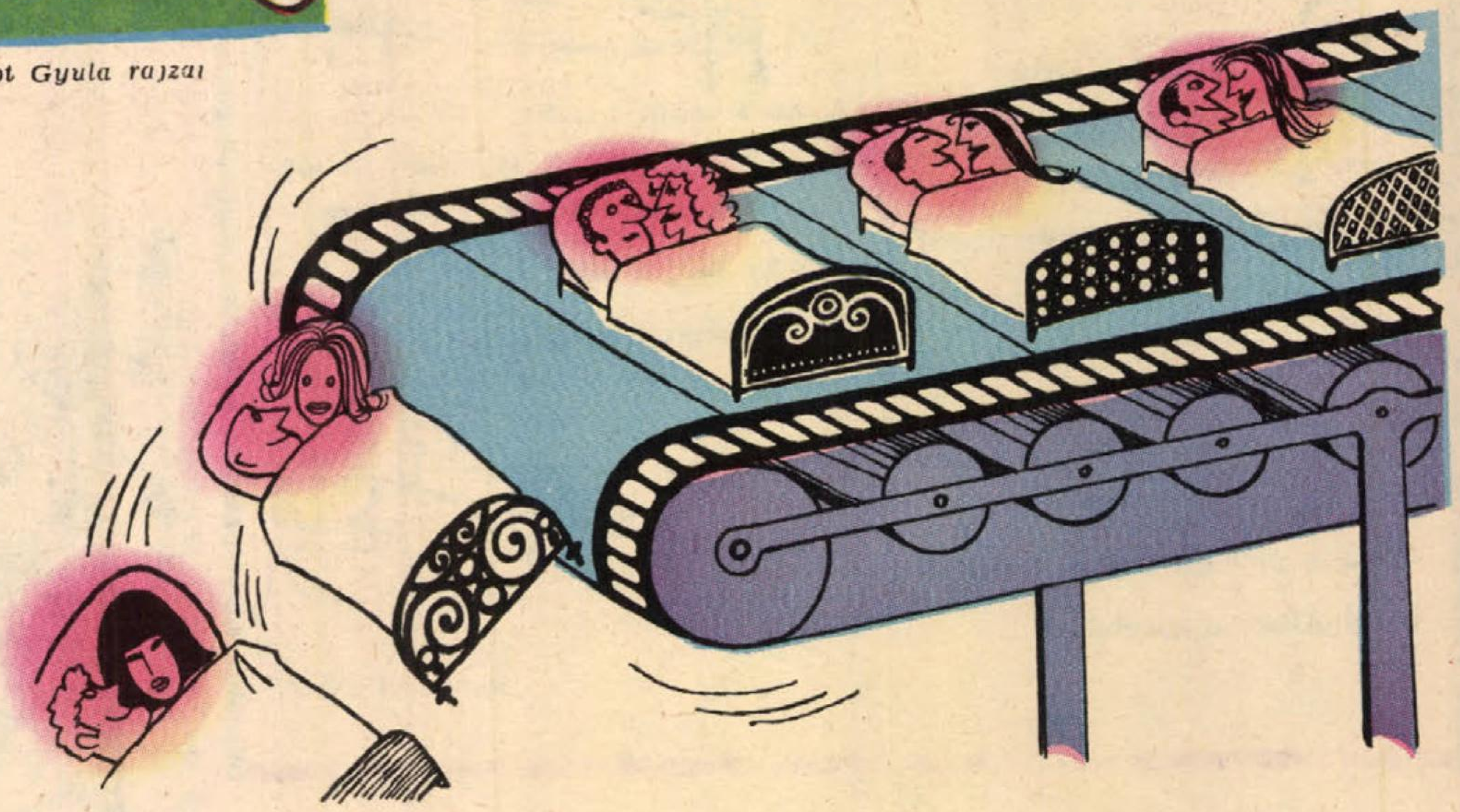
TÁNCMŰVÉSZET

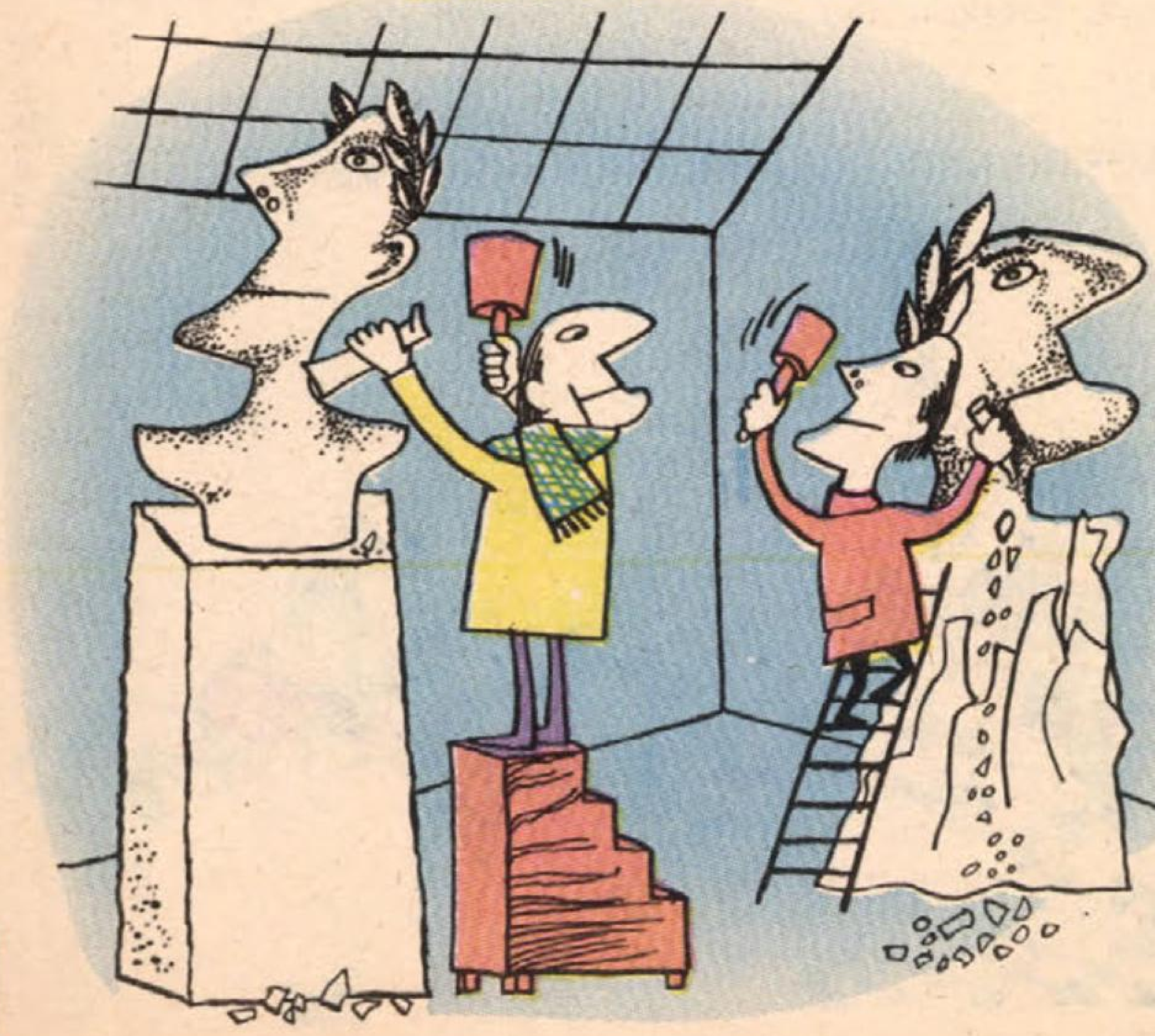
MŰVÉSZETEK

Tót Gyula rajzai

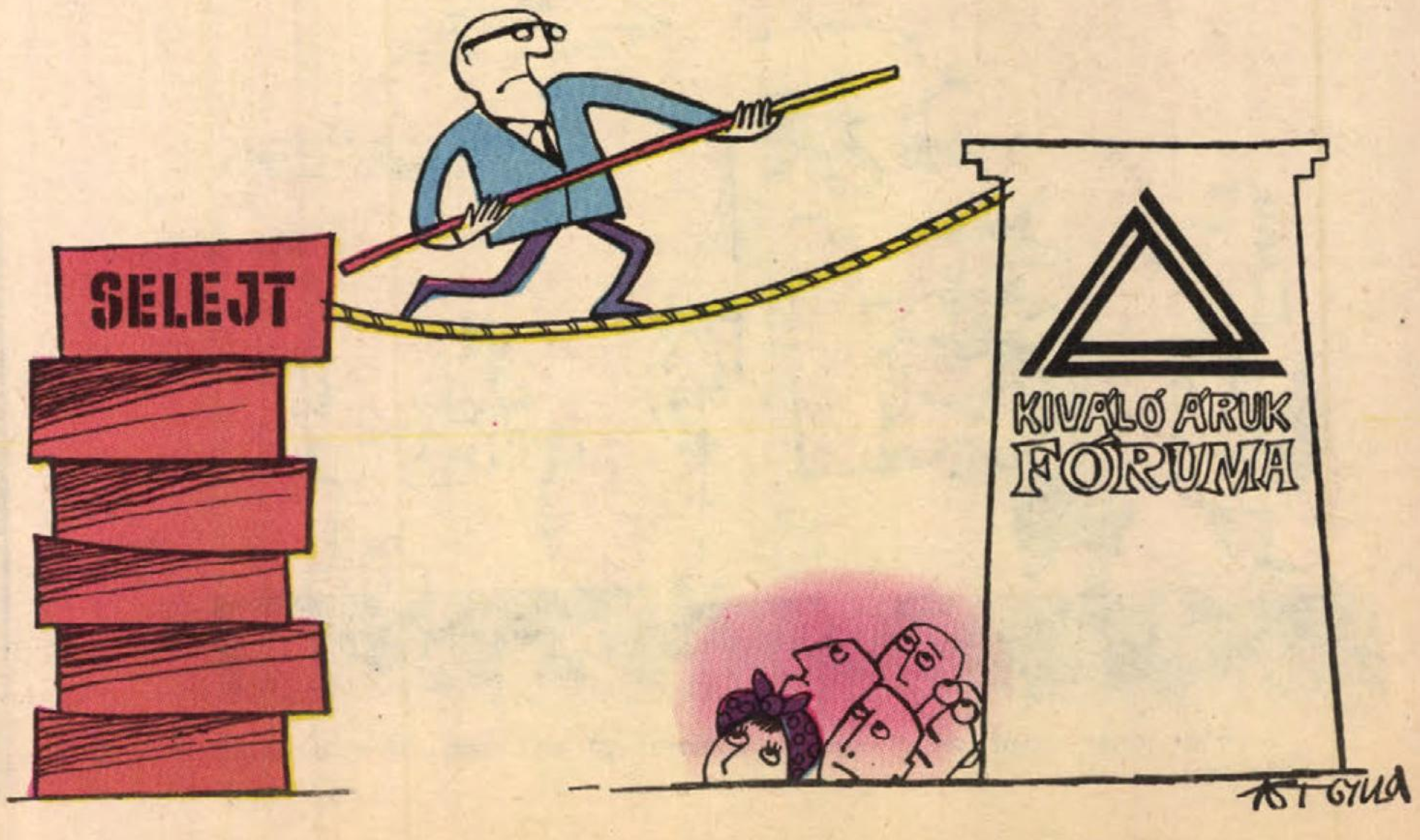
FILMMŰVÉSZET

SZOBRÁSZMŰVÉSZET

IPARMŰVÉSZET

FANTASZTIKUS NOVELLÁK

AUTÓSTOP

Napsütéses kora őszi délután. Hamvasszőke, formás alakú lány állt az országút közepén és kétségbeesetten integetett egy Opel Rekordnak, de a kocsi elszáguldott mellette. A lány csüggedten ült le a kilométerkőre. Az autó hirtelen megállt, megfordult, majd lassan visszafelé gurult.

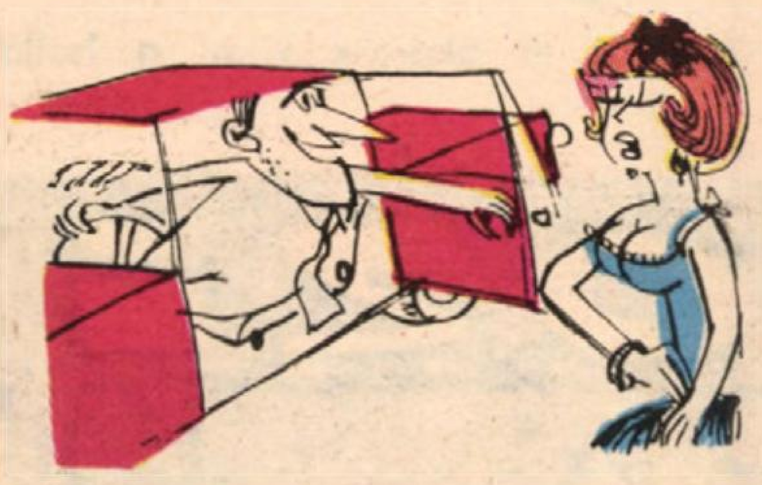
— No, szálljon be, kislány — mondta a volán mellől egy ötven év körüli, napbarnított arcú férfi, és szélesre tárta a kocsi ajtaját.

— Hallatlan! Micsoda könnyelműség ez? — mondta komolyan a lány. — Egy vadidegen személy integet magának az országúton, és erre maga gondolkodás nélkül megáll, és be akarja ültetni a kocsijába? Honnan tudja, hogy nekem tisztességesek a szándékaim?

— Nőtlen vagyok. Ezt a kockázatot vállalom.

— Ez nem tréfa. — kiáltott rá szigorúan a lány. — Nem olvas újságot? Egy autóstopos nő leállítja a kocsit, aztán fütyyent egyet, az erdőből előjön egy egész banda. Elveszik az értékeit, aztán örülhet a vezető, ha ép bőrrel megússza, Látja, itt van az erdő mellettünk. És ha én most füttyentenék?

A férfi most már egy kicsit ideges volt.

— Biztosan nem is tud fütyülni. Szálljon be, kislány, mert lassan beesteledik.

— Szó sem lehet róla. Kizárólag azért állítottam meg, hogy emberbaráti kötelességemnek eleget tegyek. A leghatározottabban figyelmeztetem: az ember nem lehet elég óvatos! Ez rám is vonatkozik. Tehát nem ülök egy idegen férfi kocsijába. Volt szerencsém! — biccentett kimérten a lány, és gyalog nekivágott az országútnak.

FRONTÁTVONULÁS

Öt perccel kilenc óra előtt megérkezett. Géza, az eladó, és felhúzta a rolót.

— Ma nehéz napunk lesz, Gézukám. Sokféle új áru érkezett. Rengeteg vevőre számíthatunk. Miért hallgat? Mi van magával? — kérdezte aggodalmasan

a főnök. Géza nem szólt semmit, reszkető kézzel rágyújtott egy cigarettára. Kettőt szippantott, aztán eldobta, hogy egy perc múlva másik cigarettára gyújtson.

— Tulajdonképpen nincs semmi okom, hogy ideges legyek. Talán megint ez a frontátvonulás... Majd elmúlik... Munka közben talán elfeledkezem róla.

A főnök barátságosan, de határozottan így szólt:

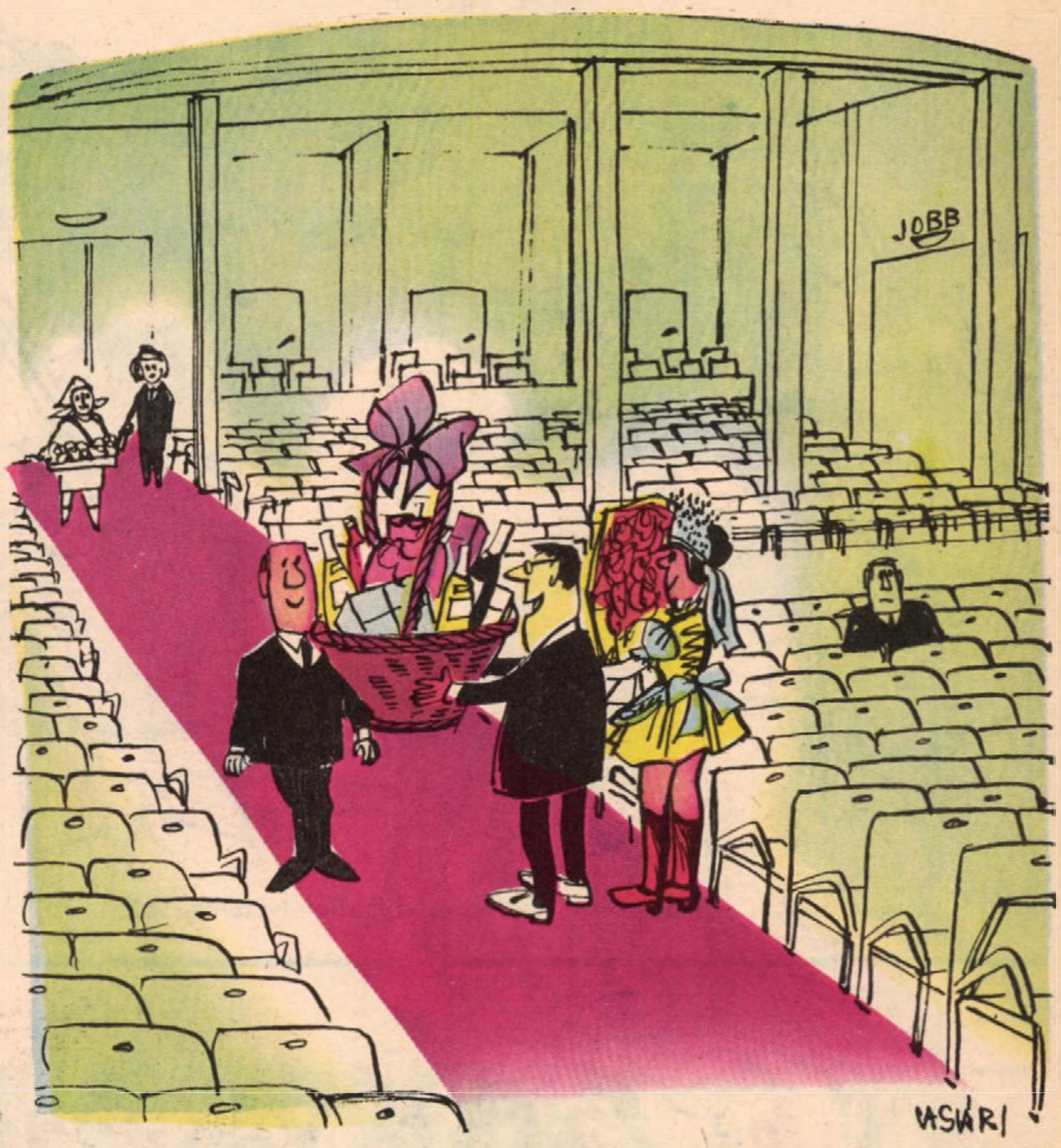
— Kedves Géza, ön ma ingerült, feldúlt. Ilyen lelkiállapotban nem foglalkozhat a vevőkkel. Esetleg goromba hangot használna, és megsértené, megbántaná őket. Nem kockáztathatjuk üzletünket, a kereskedelem jó hírnevét. Ön ma zaklatott lelkiállapota miatt nem alkalmas arra, hogy vevőkkel foglalkozzon. Most szépen veszi a kabátját, és sétára indult a budai hegyekbe. A jó levegő, a festői táj majd megnyugtatja.

Ezután a rolót visszahúzták. Az üzlet ajtajára egy tábla került. Nagy, kézzel írott betűkkel ez állt rajta:

AZ ELADÓ IDEGESSÉGE MIATT MA A KISZOLGÁLÁS SZÜNETEL!

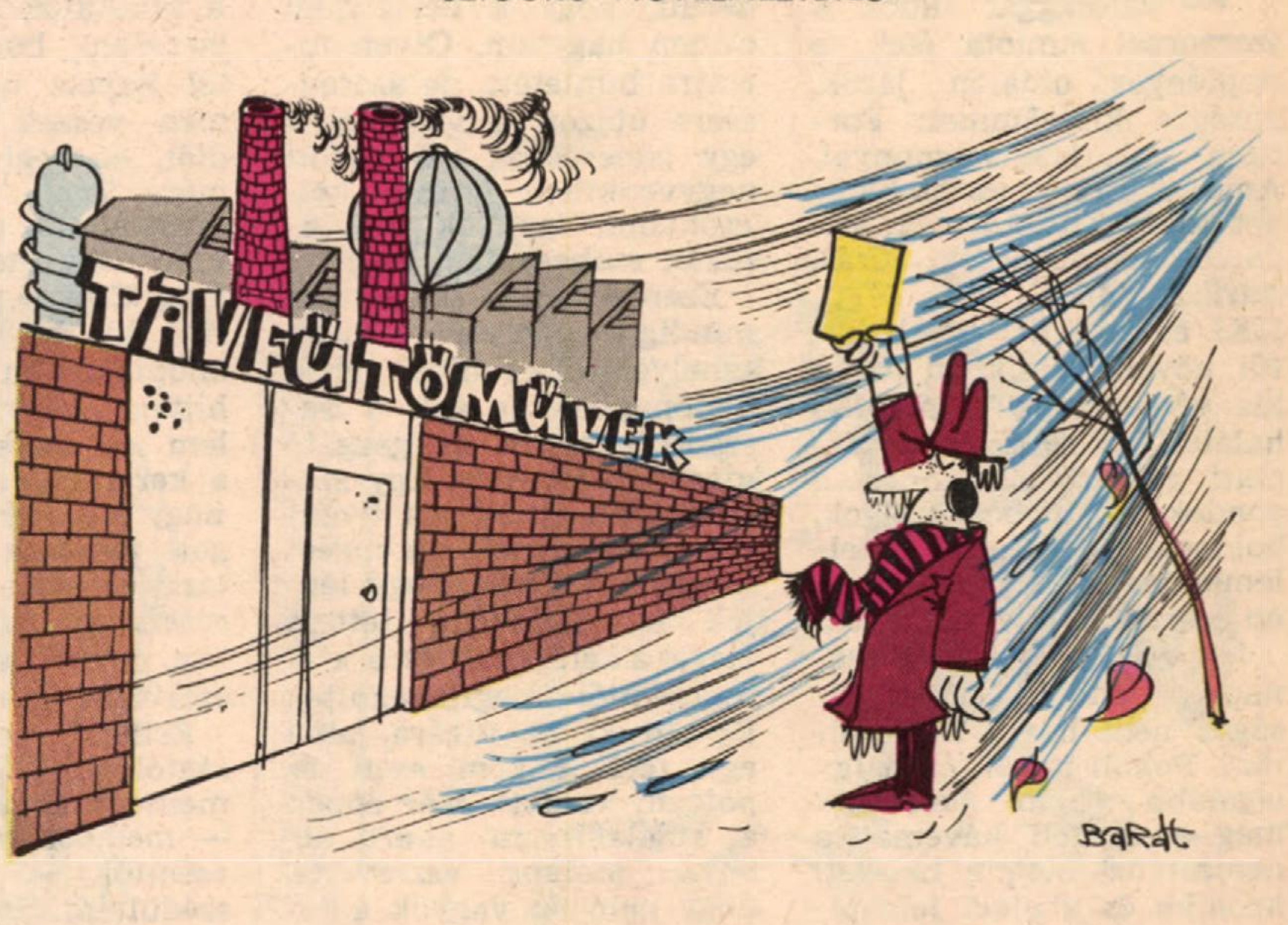
Galambos Szilveszter

ÜNNEPÉLYES PILLANAT

– Az igazgatóság nevében szeretettel köszöntöm második nézőnket.

SZIGORÚ FIGYELMEZTETÉS

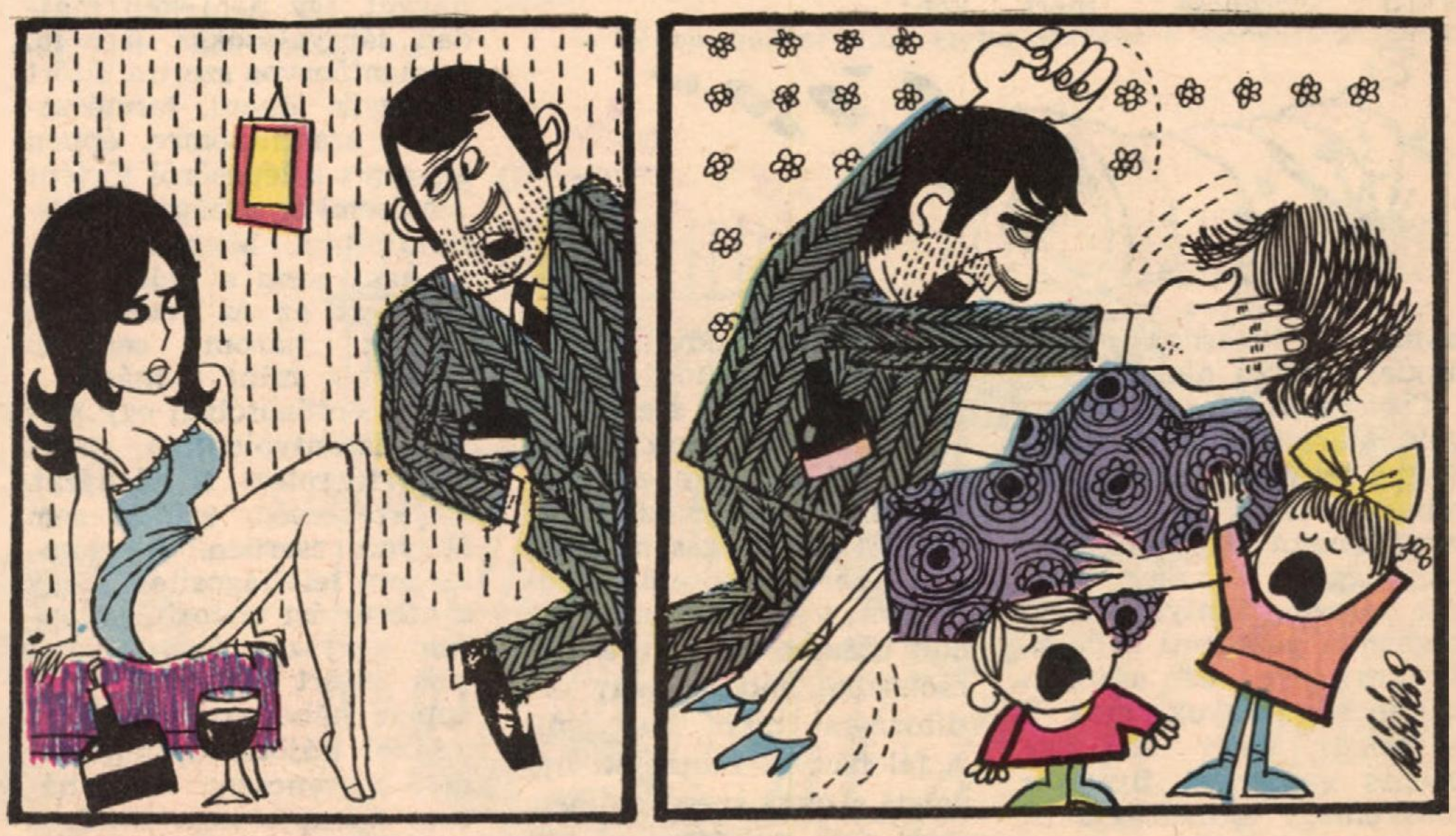

VÉKONY FALAK

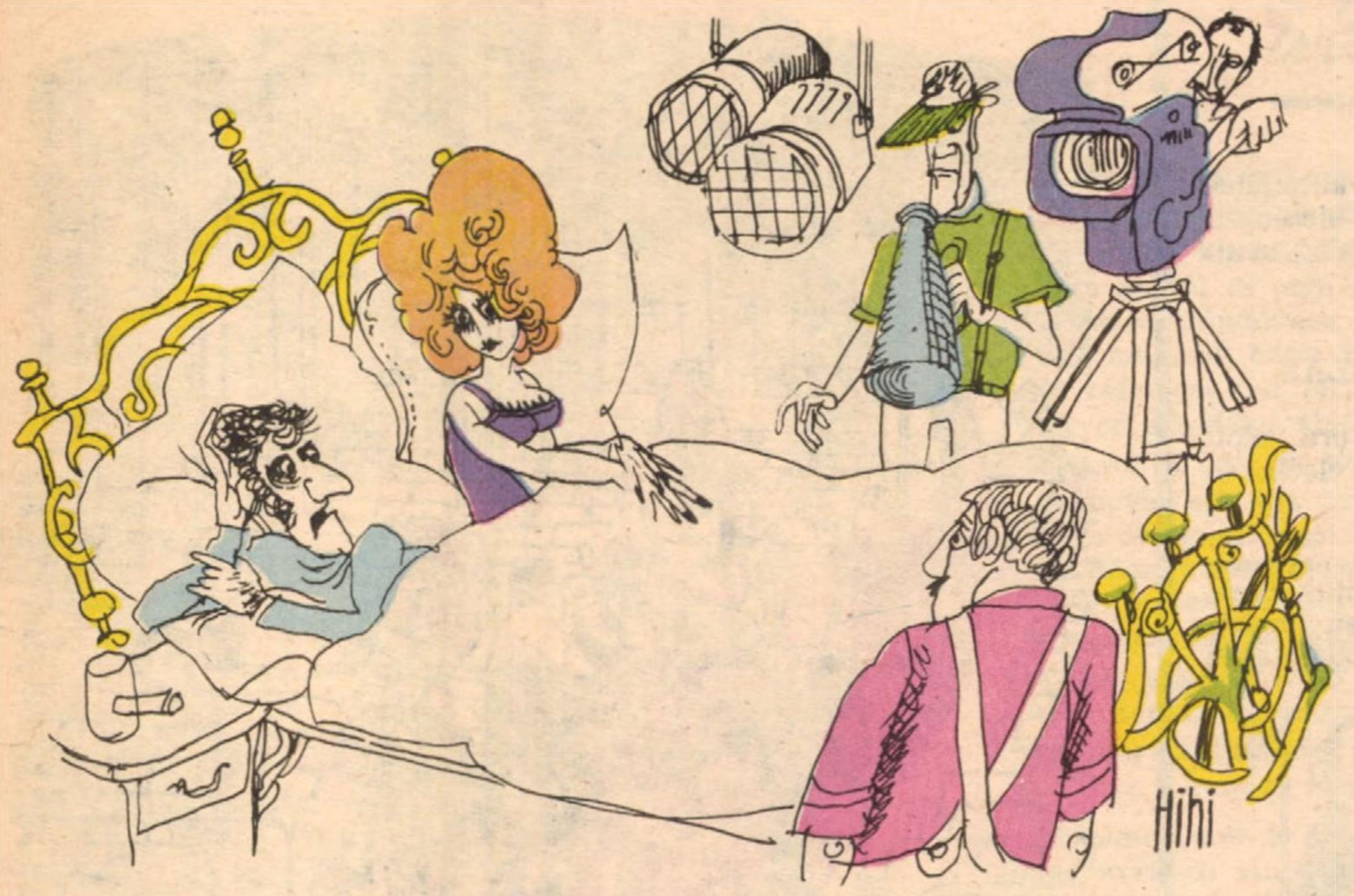
– Megkérem, kedves szomszéd, kapcsoljon a Petőfire, most van a melódia-koktél.

EGY RENDES FÉRJ

– Ne haragudj, szívecském, de a vasárnap a családomé!

FÁRADT SZÍNÉSZ

– Hagyjatok aludni, éjjel rádiófelvételem volt.

Szerencsém van!

Hogy én milyen mázlista vagyok! Engem valósággal üldöz a szerencse! Amióta élek, a napfényes oldalon járok, hűséges kísérőmmel: Fortuna istenasszonnyal. Amerre nézek, az embereket balszerencse sújtja: kudarcok, bosszúságok, fúrás, intrika, BKV, TV, FTC, HKI és az ABC egyéb betűi növelik ereikben azt a kis vérrögöt, mely majdan haláluk okozója lesz. Ezalatt engem kikerülnek a gondok és a bosszúságok, boldogan lubickolok a kellemes langyos vízben, mert én szerencsés fickó vagyok.

Itt van példának a tegnapi napom. Reggel az újságos nem hozta a lapjaimat. Pokoli mázli, mert így legalább nem keserítik meg a reggeli kávémat a nemzetközi élet, a baleseti krónika és a piaci jelentések riasztó hírei. Egyébként nem is volt reggeli kávém, mert a tej összement, ami óriási szerencse, mert leöntötték vörös borral. Utóbb jött az ellenőr, és kiderült, hogy a bérletemet otthon hagytam. Ötven forintra büntetett, de szerencsére utazott a villamoson egy ismerősöm, aki tudott negyvenkilenc forintot kölcsönadni, így sok utánjárástól szabadultam meg.

Ezen a napon is — mint mindig — elkéstem a munkahelyemről és mivel ebben a hónapban ez volt a huszadik késésem, az igazgató magához kéretett. Egy szerencsétlen embernek ilyenkor felmondanak, de engem megkért a főnök, hogy lépjek ki. Boldogan tettem eleget a kérésének, és a szerencsémtől megrészegülten léptem ki az utcára, ahol egy férfi nekem esett és pofozni kezdett. Már éppen a rugdalózásra akart áttérni, amikor észrevette, hogy nem én vagyok a felesége szeretője. Megúsztam tehát a rúgásokat. Hála a szerencsémnek, amim van!

Megkönnyebbülten sétálgattam az utcán. Megálltam a kirakatok előtt, és elhatároztam, hogy a vállalattól kapott utolsó fizetésemen veszek egy táskarádiót, ez régi vágyam volt már. Több típust végigmustráltam, amíg eldöntöttem, hogy melyiket veszem meg. Csak a pénztárnál derült ki, hogy a tárcámat ellopták. Már majdnem azt hittem, hogy elpártolt tőlem a szerencse, amikor a kereskedő közölte velem, hogy ne sajnáljam a dolgot, mert az általam választott rádió a lehető legrosszabb készülék a piacon, nem győztem volna a szervizbe hordani.

Érthető, hogy a boldogságtól fátyolos szemmel mentem át az úttesten és — megrészegülve a szerencsémtől — egy autó alá szédültem. Szerencsém volt, mert az eset a zebrán történt. Ami még nagyobb szerencse: a sofőr továbbhajtott, így nem kell majdan tárgyalásokra járnom. A mentőorvos szerint eltört az egyik lábam, természetesen, szerencsémre, éppen az, amit a lépcsőről történt leesésemkor amúgy is kificamítottam. Micsoda mázli, hogy nem a másik tört el, mert az az értékesebb lábam: három centivel hosszabb, mint a másik!

A mentőautóban egy kissé elszontyolodtam, mert nem szeretem a kórházat. De szenecsém ezúttal sem hagyott cserben. A szomszédom felvilágosított, hogy a háztartási biztosítás alapján négyszáz forintot kapok eltört lábamért. Már éppen háborogni kezdtem, amikor rájöttem, hogy ismét szerencsém volt: három hónapja nem fizettem a biztosítási díjat...

Csodálatos szerencsém volt, mert a hatodik villamosra felfértem, és nem egy robusztus alak állt mellettem, hanem egy törékeny, öreg nénike, akitől nem kellett félnem. Szatyrából bő sugárban patakzott a paradicsom leve, de amilyen szerencsés vagyok, csak a ballonom ázott el. Egy peches embernek ilyenkor tönkremegy a nadrágja is, de az enyémnek meg sem kottyant az a kis paradicsomlé, mert már tegnap amúgy is hízásnak indult hajdan karcsú alakom.

Boldogan indultam a menyasszonyomhoz, hogy közöljem vele szerencsés életem újabb fordulatait. Ágnesnél azonban egy fiatalember tartózkodott és nagyon ellenségesen fogadott. Szerencsémre alsónadrágban volt, így nem tudott utánam szaladni a lépcsőházba, ahol a nagy ordítozásra már összegyűlt a fél ház, és mindenki nevetett a nagy szerencsémen, mert úgy gurultam le egy emeletet, hogy a hajam szála sem görbült meg.

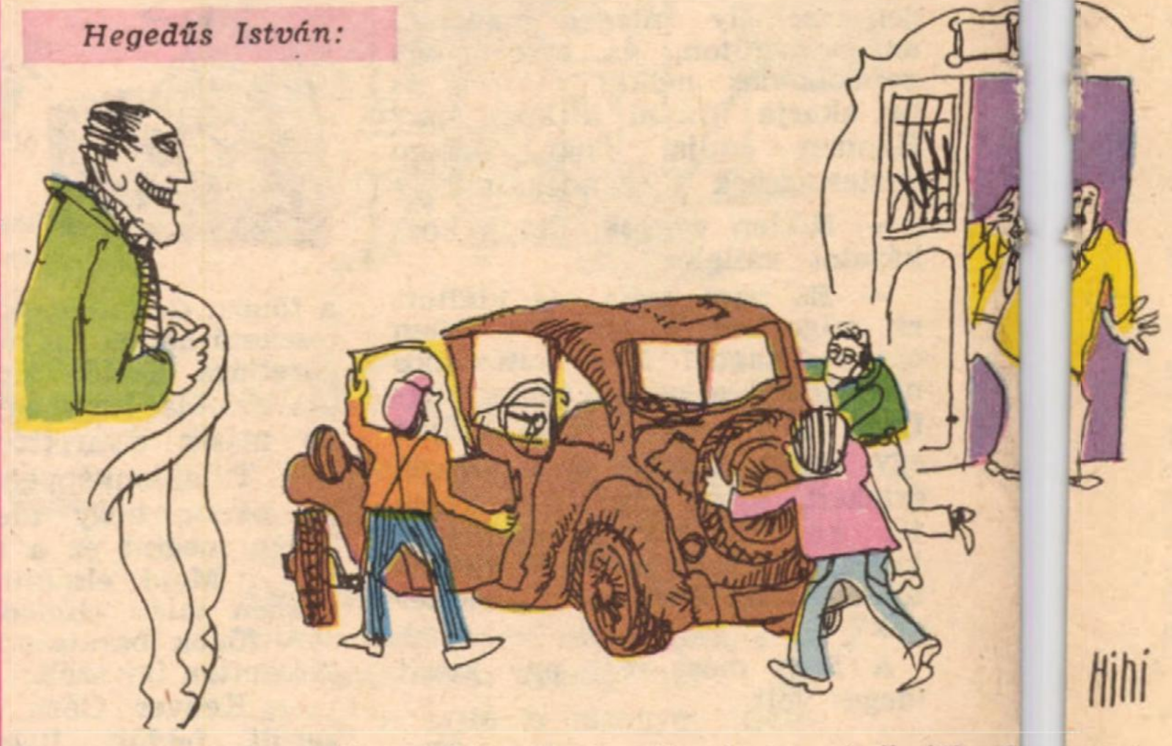
Ősz Ferenc

Balázs-Piri Balázs:

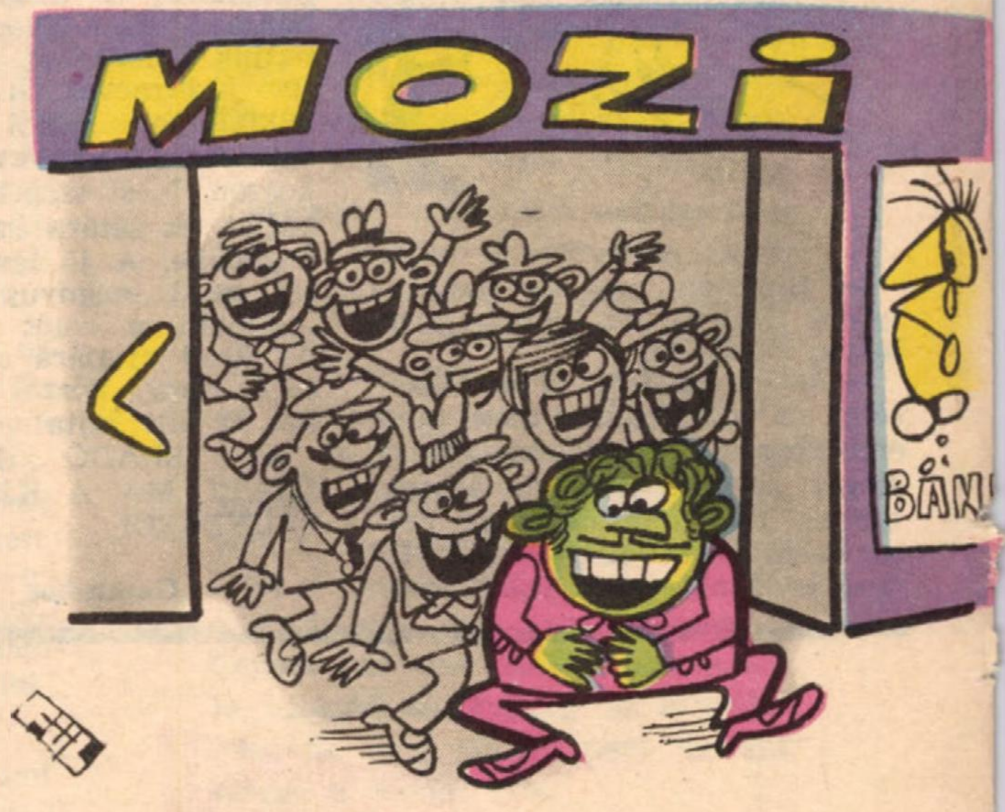

– Egy újságcikken, mely azt írta, hogy jobb lesz a cipők minősége...

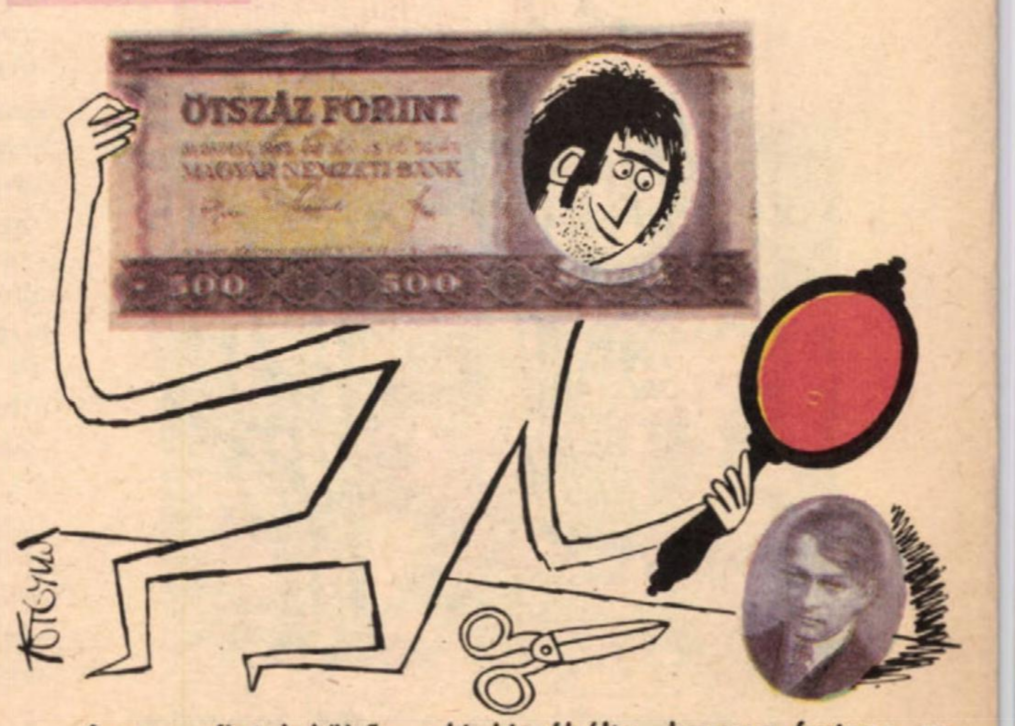
Hegedűs István:

– A szomszédék autóját el akarták vinni a hulladékgyűjtő úttörők...

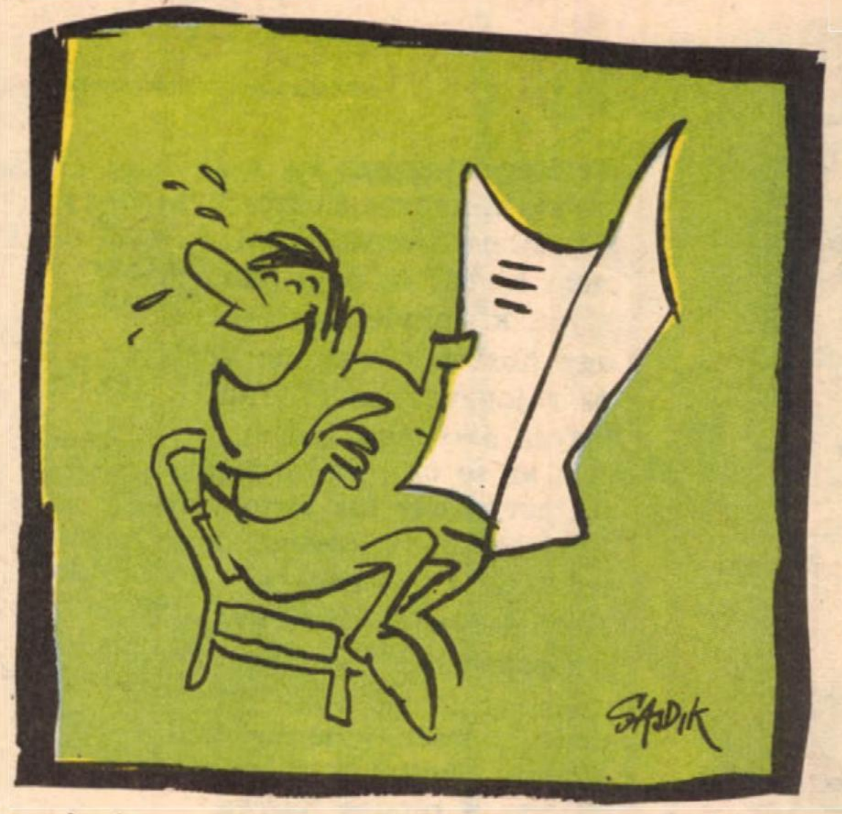
Tót Gyula:

– Azon a fiatal költőn, aki kipróbálta, hogyan festene az ötszázforintoson...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIN NEVETTEK UTOLJÁRA?

Sajdik Ferenc:

– Amikor egy nyilatkozatban olvastam, hogy ezentúl nem lesz késés a MÁV vonalain.

Vasvári Anna:

– A Zsiráfon.

Barát József:

– Szóra sem érdemes... egy csekélységen...

Szűr-Szabó József:

– Miközben olvasom, hogy még nem értük utol a legfejlettebb országokat!

Erdei Sándor:

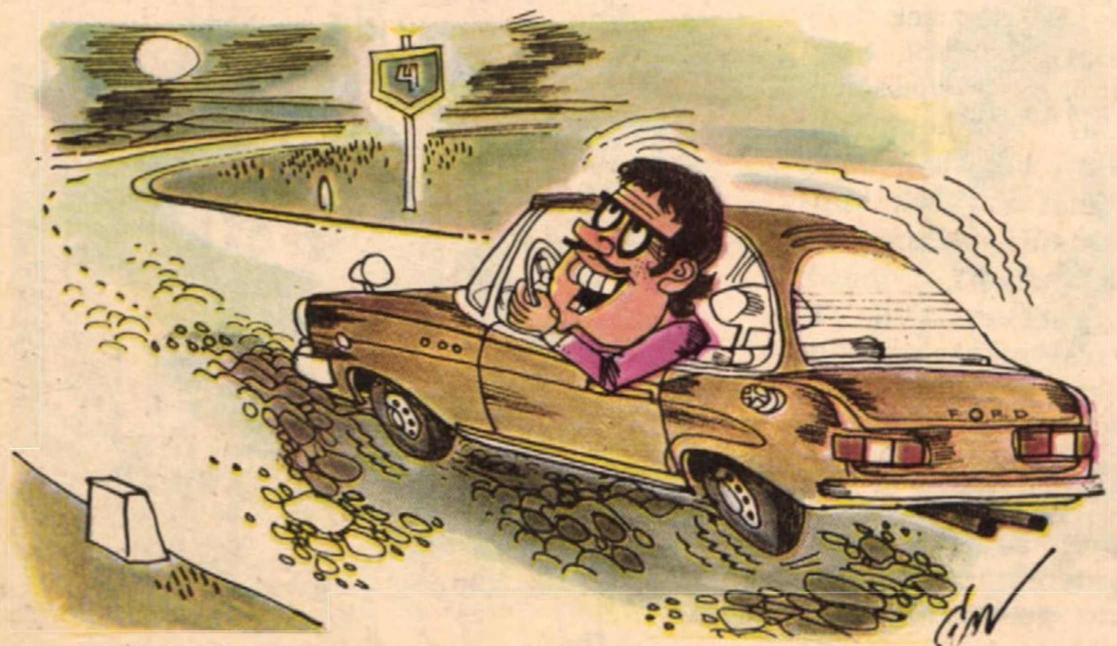

– Régen, amikor más vezette oltárhoz a menyasszonyomat!

Fülöp György:

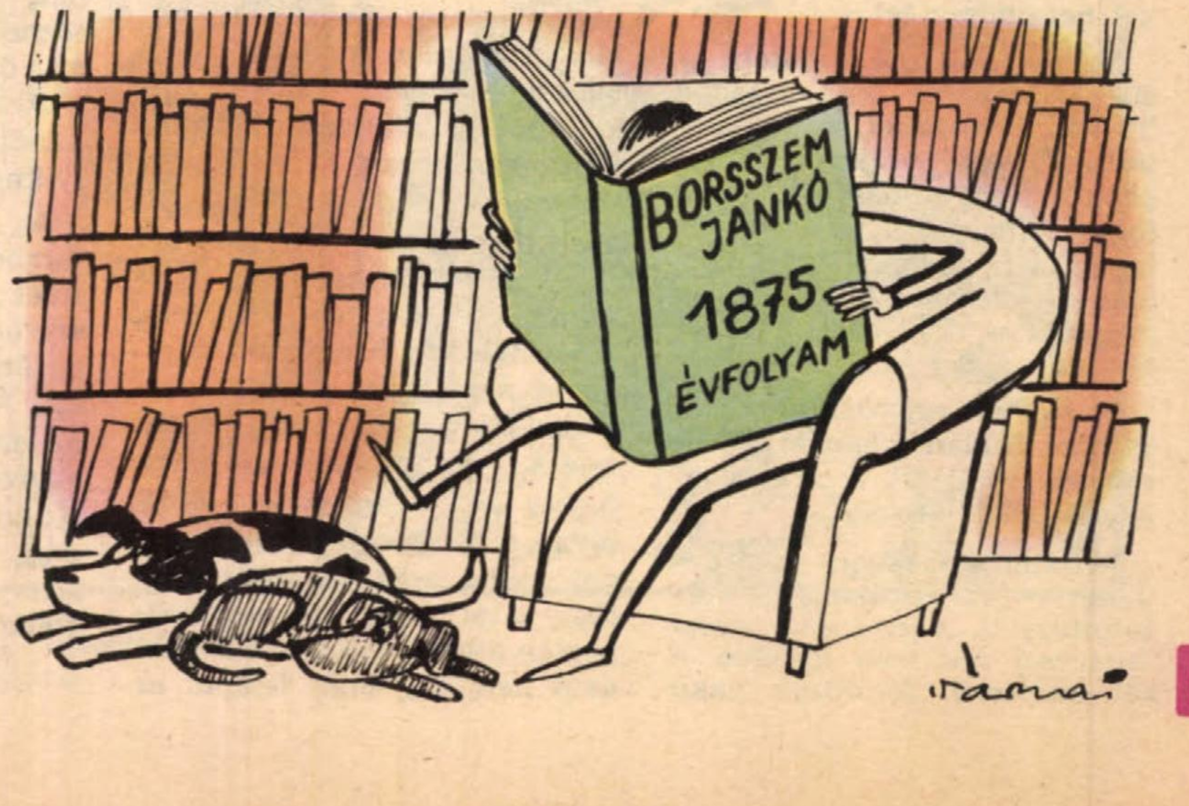
– A legújabb magyar filmdrámán

Endrődi István:

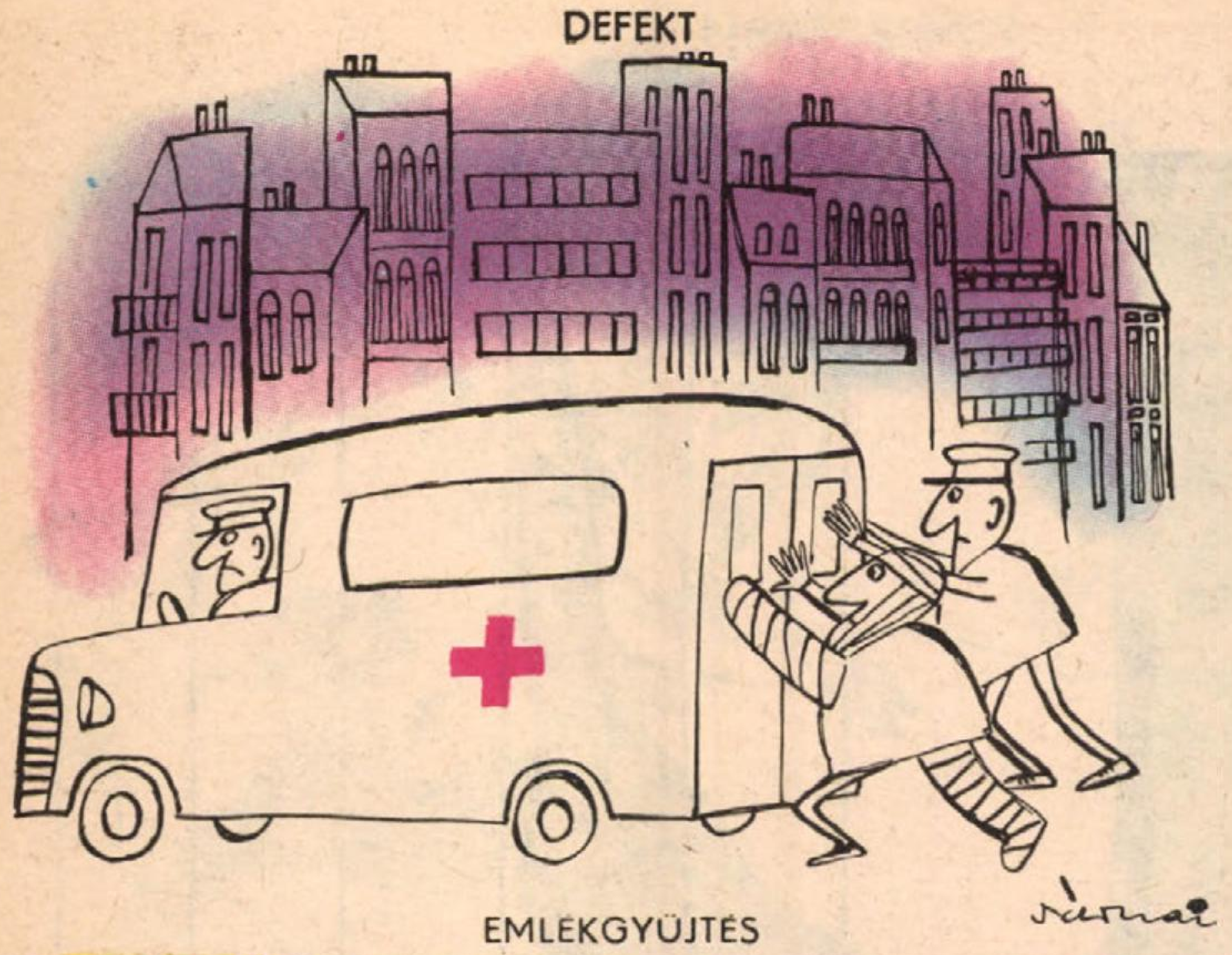

– Azon, hogy ezt az utat nemzetközi és országos főútvonalnak nevezik!

Várnai György:

DEFEKT

EMLÉKGYŰJTÉS

– Érdekes, ehhez a számhoz még nem fűződött semmi emlékem.

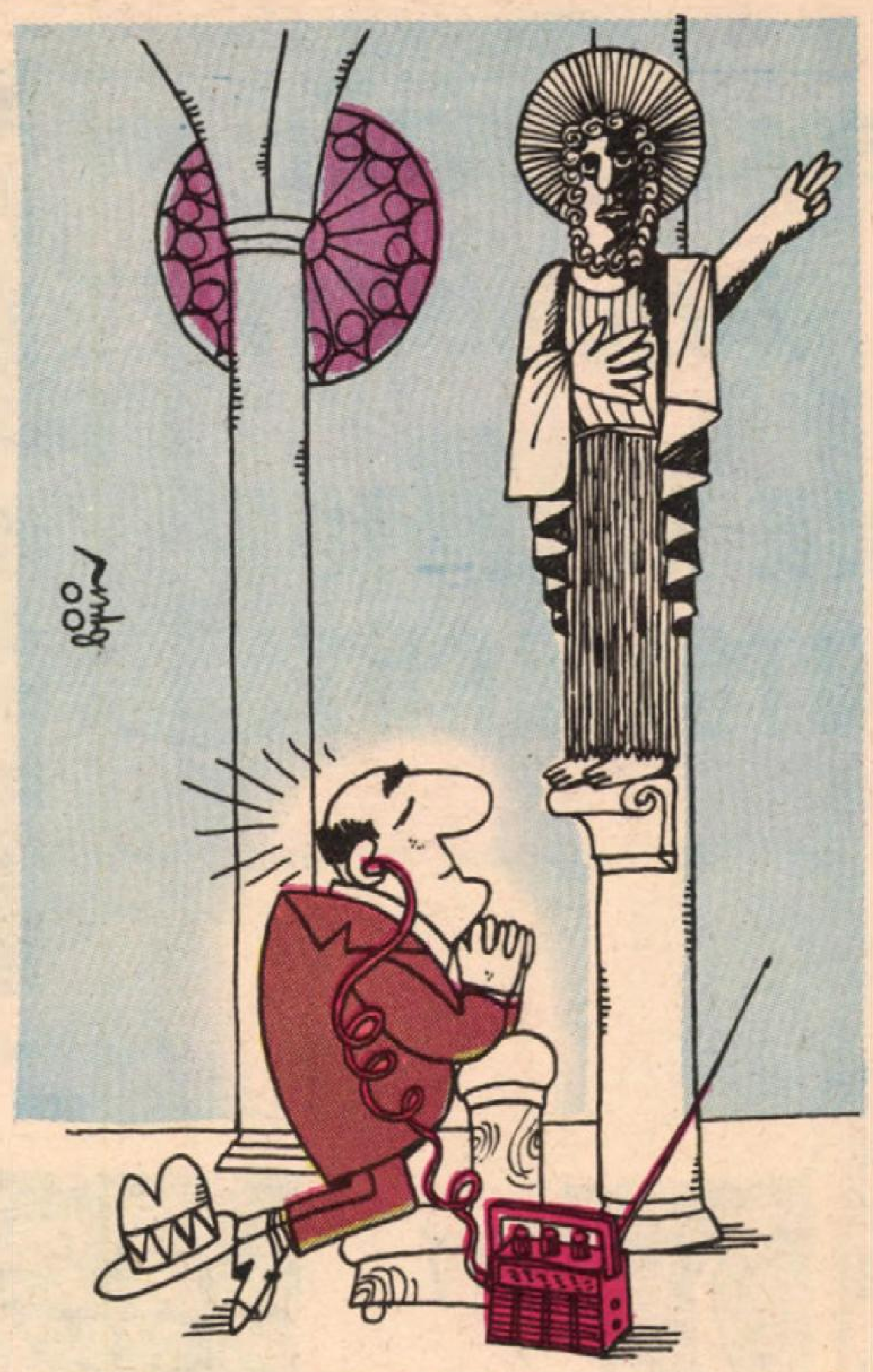
JELIGÉS HIRDETÉS

Feleséget keresek én,
olyat, ki kedves és szerény!
Ki csinos, karcsú, fiatal,
nem kiabál és nem hadar;
olyat, ki mindennek örül —
úgy huszonöt-harminc körül;
és rajongva néz fel rám,
legyen a kedélye vidám.
Ám az se baj, ha sírdogál,
ha nevén egy kis birtok áll.
És öröklakása legyen,
lehetőleg a Sas-hegyen.
Ilyen legyen az asszonyom,
s készpénzhez nem ragaszkodom
Lehet titkárnő vagy modell,
csak keressen, amennyi kell,
amennyi kettőnknek elég —
ez lesz a rendes feleség.

Magamról mit is írhatok?
javakorabeli vagyok,
szelíd és nem hetvenkedő —
életkorom: hetvenkettő.
Van nyugdíjam — ha nem
sok is —,
bizonyíthatja a SZOT is;
nem szavalok, nem zavarok,
csendes vagyok, rendes vagyok
s teljesen szenvedélytelen, —
a jelige: „Igénytelen."

Barát Endre

MÁNIÁKUS TÁSKARÁDIÓZÓ

A GENGSZTER BALSZERENCSÉJE

Amerikában számon tartják az alvilág előkelőségeit, bűncselekményeiket is pontosan tudják, csak éppen nem lehet rájuk bizonyítani. Elsősorban azért, mert nincs tanú, s ha van tanú, nem sokáig van... Így például a sajtó is bizonyos tisztelettel emlékezik meg a legnagyobb amerikai bűnszövetkezet, a Cosa Nostra (az amerikai Maffia) egyik vezetőjéről, a „Kisember"-nek becézett Carlos Marcellóról, akit kétévi börtönre ítéltek. Hogyan történhetett meg ez a tiszteletlenség?

Marcello éppen részt vett egy New York-i Maffia-összejövetelen, utána hazarepült New Orleansba, s amikor kilépett a repülőgépből, azt hitte, hogy valamelyik szemtelen, tolakodó fényképész le akarta őt fényképezni. Pofon vágta az illetőt, akiről sajnos kiderült, hogy FBI-ügynök volt, s Marcellót bíróság elé lehetett állítani hatóság elleni erőszakért. Ha elgondoljuk, hogy annak idején Al Capone adóvisszaélés miatt bukott le, elmondhatjuk, hogy az amerikai bűnözők még mindig nem tisztelik eléggé a törvényeket.

Aprócska szívesség

Csak egy aprócska szívességet szeretnék kérni — mondta Krapekfiné lakótárs egy este, az előszobaajtóban állva, ahonnan semmiféle udvarias felszólításra nem volt hajlandó beljebb fáradni, hiszen ő nem akar zavarni. — Engedjem meg, hogy az én telefonszámomat adja meg újsághirdetésben azoknak, akik vállalkoznának, hogy elcseréljék vele a lakásukat. Mert hogy — tette hozzá — ő most egyedül maradt, és a kétszobás lakást a lift nélküli harmadikon szeretné elcserélni központi fűtéses egyszobás budaira, lehetőleg kertes házban. Ha majd telefonálnak, legyek szíves őt lehívni.

Az aprócska szívességbe beleegyeztem. Másnap kiderült, hogy hozzájárulásom teljesen formális volt, mert már meg is jelent a hirdetés, amit két hete adtak fel.

Még aznap este befutott az első telefonáló. Mi éppen a Tv-híradót néztük, és ott tartottunk, hogy „elutazott Budapestről", de immár soha nem fogjuk megtudni, hogy ki és hová, mert ahelyett ezt hallottam a telefonkagylóban, igen magabiztos női hang előadásában:

— Nekem egyszobásom van és nem Budán, hanem a Ferencvárosban, de a különbözetről lehet beszélni.

— Mindjárt hívom az érdekeltet — válaszoltam, és már futottam is, korral és orvosi tanáccsal mit sem törődve, a két emelettel fölöttünk lakó Krapekfinéhez. Ő azonban éppen házon kívül volt, amiért a telefonálótól meg is kaptam a magamét:

— Ha tisztességesen válaszolni sem tudnak, miért hirdetnek!?

Este 11-kor újra csengett a telefon. Ezúttal egy borízű férfihang tudakolta, hogy az öreglány — így mondta — nem kötne-e inkább eltartási szerződést. Közöltem, hogy erre nincs felhatalmazásom, és különben is késő van, amit ő vitatott, mondván, hogy az ő törzsvendéglőjében most van záróra és ő azt nagyon korainak tartja.

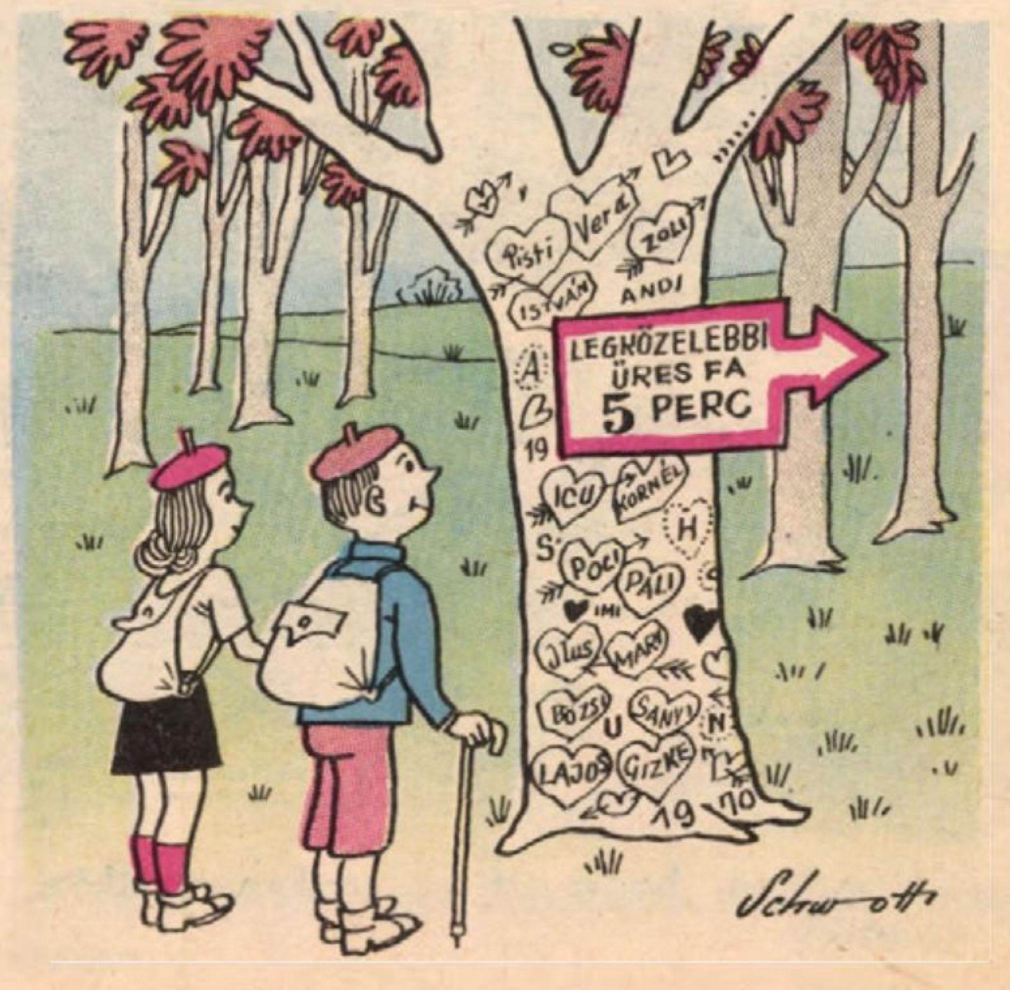
A baj annál a telefonálónál kezdődött, aki közölte, hogy van neki egy barátja, akinek éppen kétszobás lakás kellene ahhoz, hogy a saját egyszobását és a nénikéje háromszobás lakását elcserélhesse egy villára a Balaton mellett, onnan viszont valaki szívesen felköltözne zöldövezeti háromszobásba, és ezzel a telefonálónak is megoldódna a gondja. Nem egészen értettem, de nem akartam tájékozatlannak látszani, és csak arra kértem, hogy másnap hívjon fel újra, addig megvitatja az ajánlatot a családi tanács. Alig tettem le a kagylót, amikor egy hölgy hívott fel, félig sírva, hogy olyan sokáig foglalt volt a vonal, pedig neki a boldogsága függ attól, hogy bejelentkezhessen albérlőnek a lakást hirdető nénihez, amíg felépül az az öröklakás, amelybe a vőlegénye be fog költözni, mihelyt kiszabadul, ugyanis egy kis baj történt vele, éppen az öröklakással kapcsolatban egy végzetes tévedés áldozataként tegnap kezdte meg háromévi váci tartózkodását.

Aznap már ki sem nyitottuk a televíziót. Másnap elhatároztam, hogy minden otthoni munkámat az éjszakai órákban végzem. Ez viszont kissé kifárasztott, így történhetett, hogy munkahelyemen elnyomott az álom, és mire felébredtem, szép, fehér borítékban ott volt az asztalomon a felmondólevél.

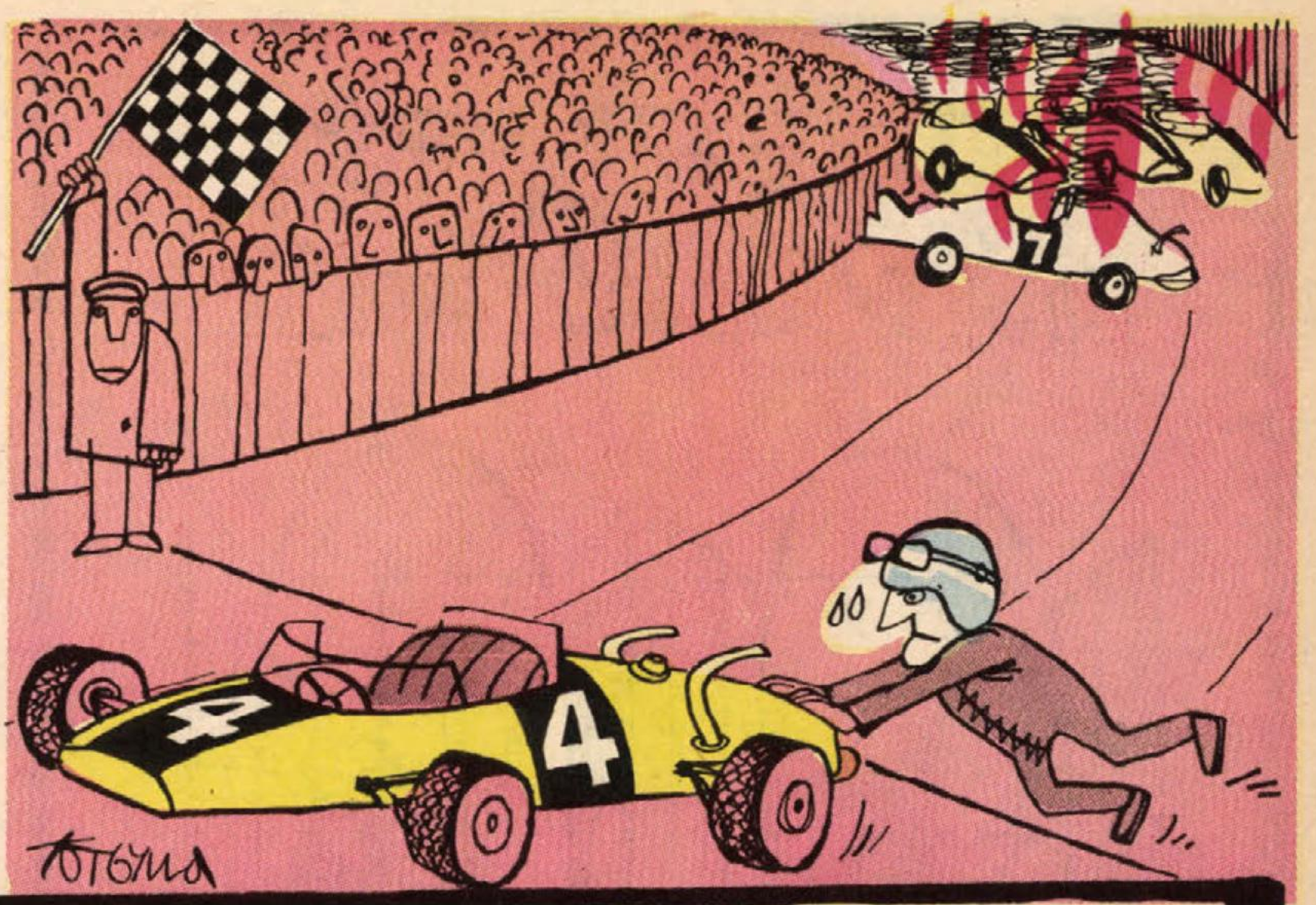
De most már nincs semmi baj. Krapekfi néni lakáscseréje lebonyolódik, csak azt kell megvárni, amíg felépül az Aranyhegyen az a toronyház, ahová Bendegúzék költöznek a Mátyás térről, hogy az ő helyükre mehessenek Nekricsék a Rózsadombról, abból a nagy lakásból, amelyiknek a felét Szabóék kapják a mostani rákospalotai társbérletük helyett, a másik felét pedig Pacákék, akik visegrádi nyaralójukat engedik át érte Pozsogáéknak. Addig Krapekfi néni leköltözik az én lakásomba. Ott ugyanis egyelőre túl sok a hely, amíg én itt vagyok, ebben a kellemes, nyugodt intézetben, saját, külön gumiszobámban. Néha meg is látogat.

Várkonyi Endre

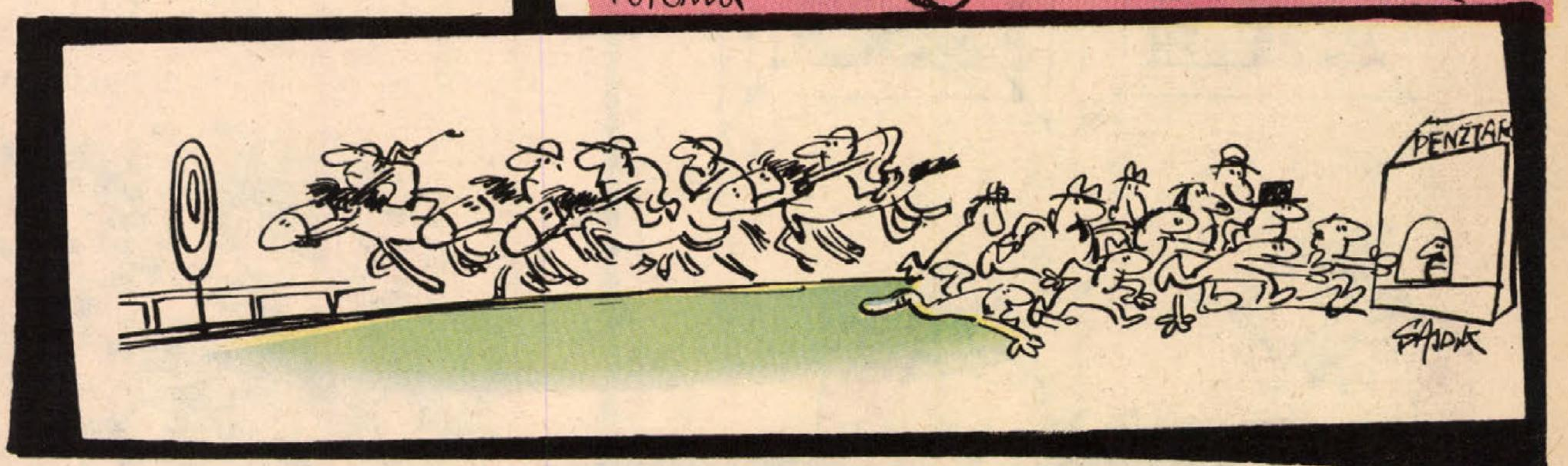
ITT A TURISTASZEZON

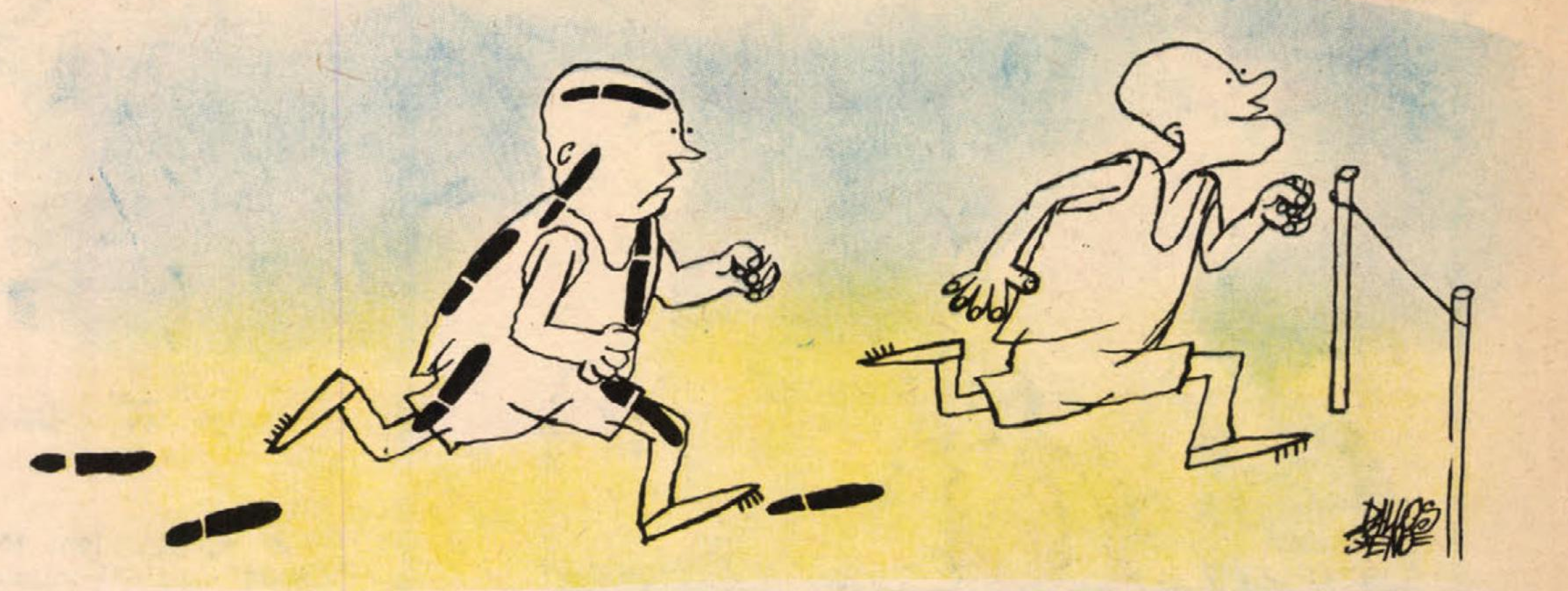

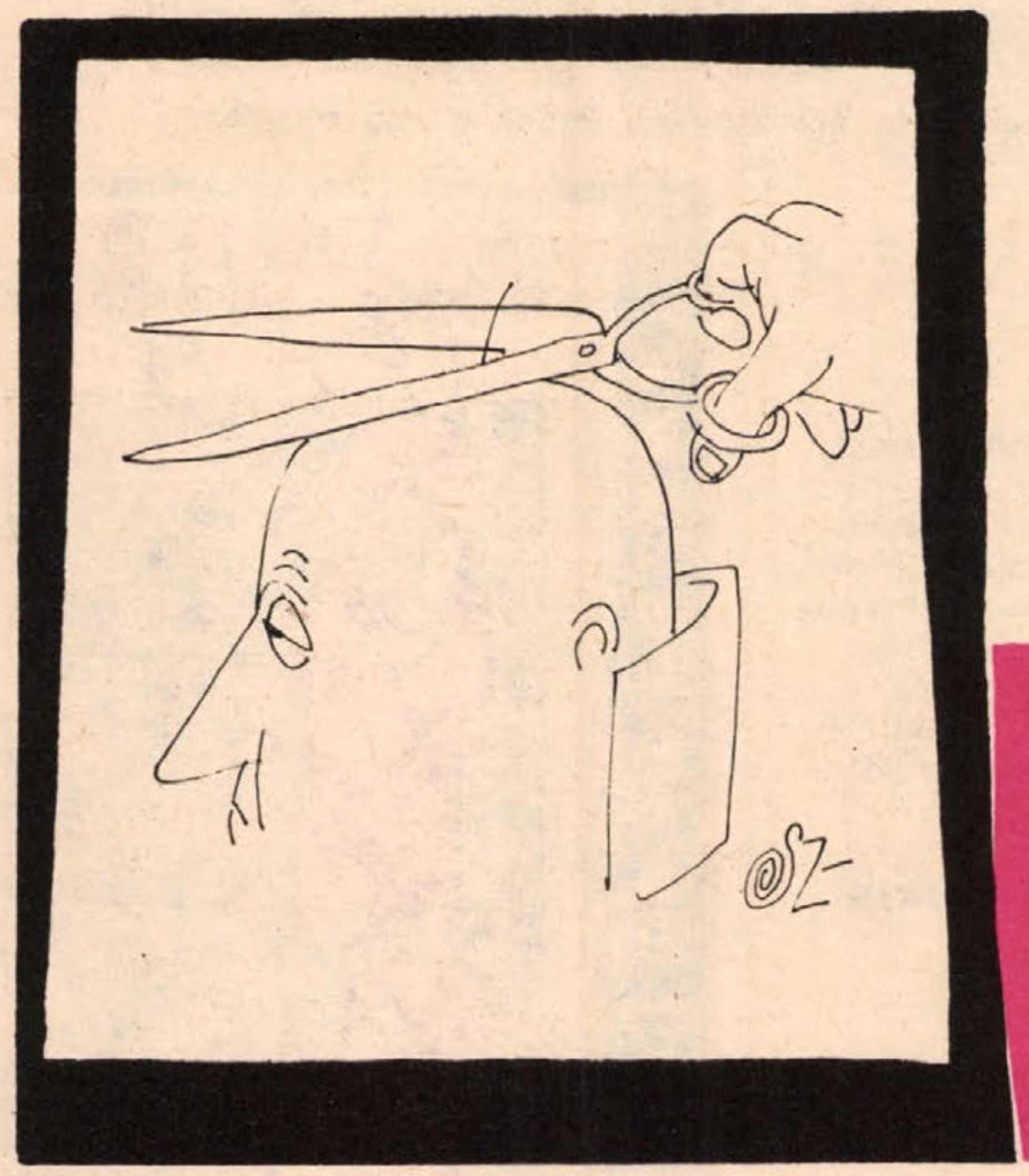

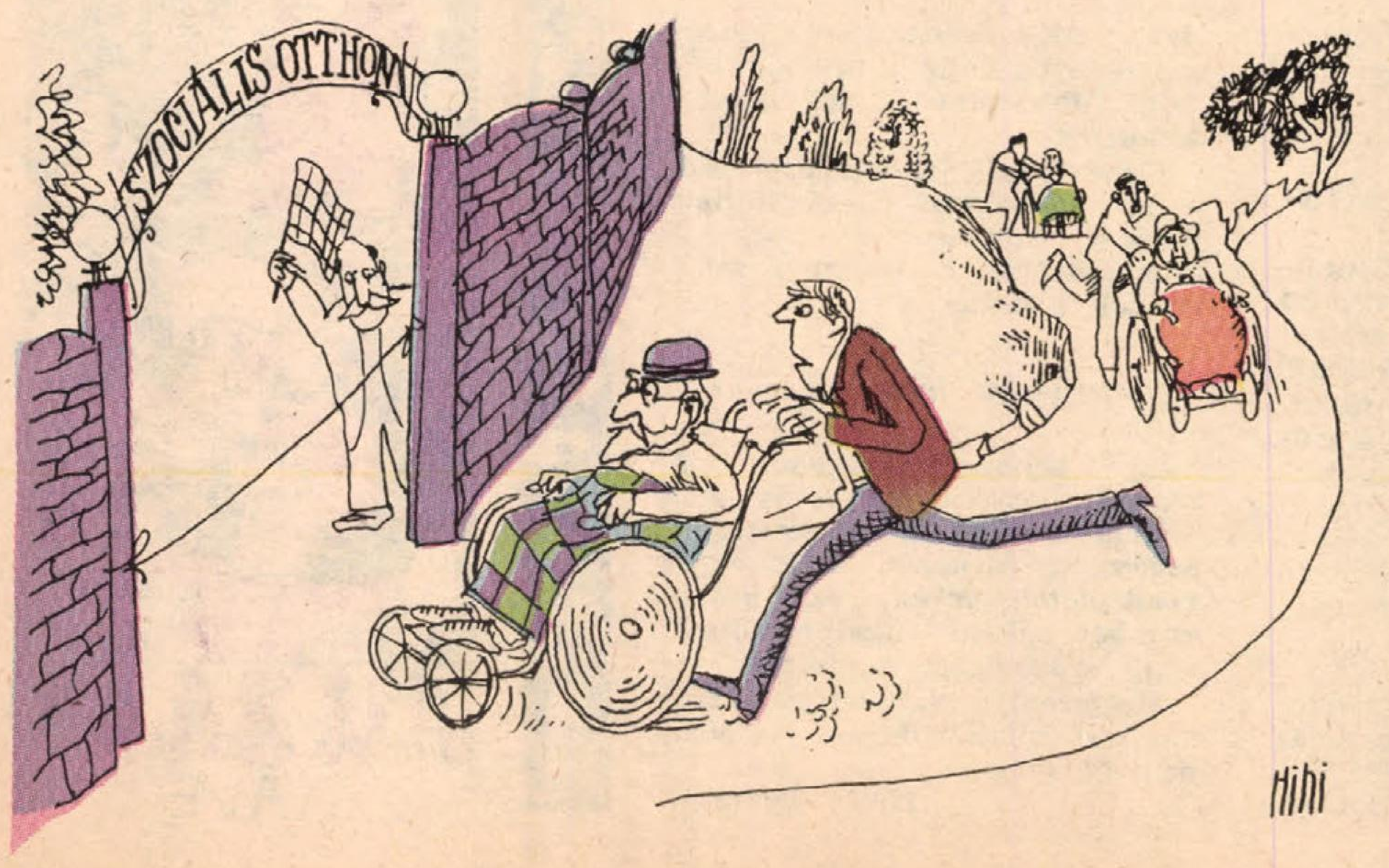
FINIS

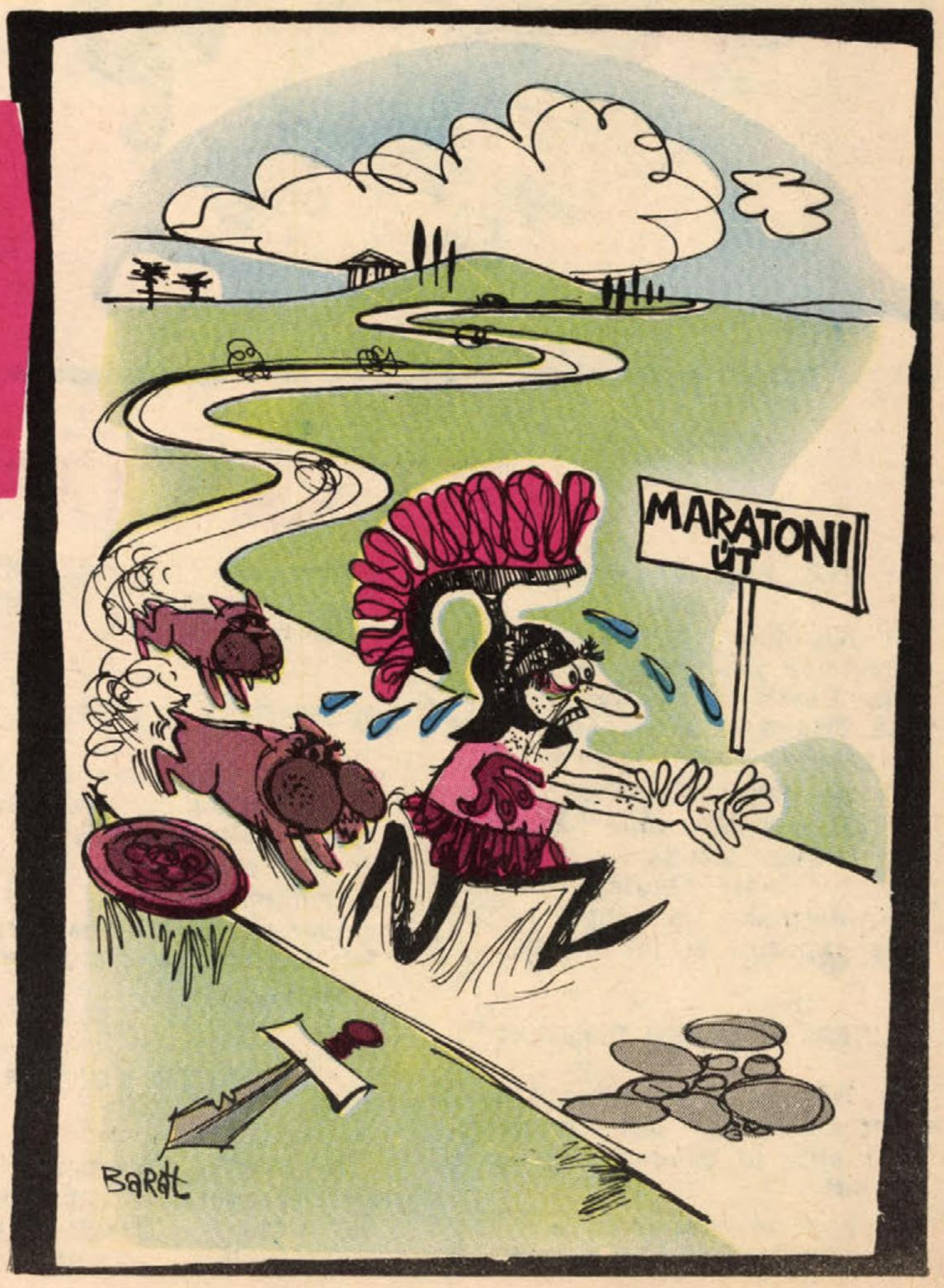

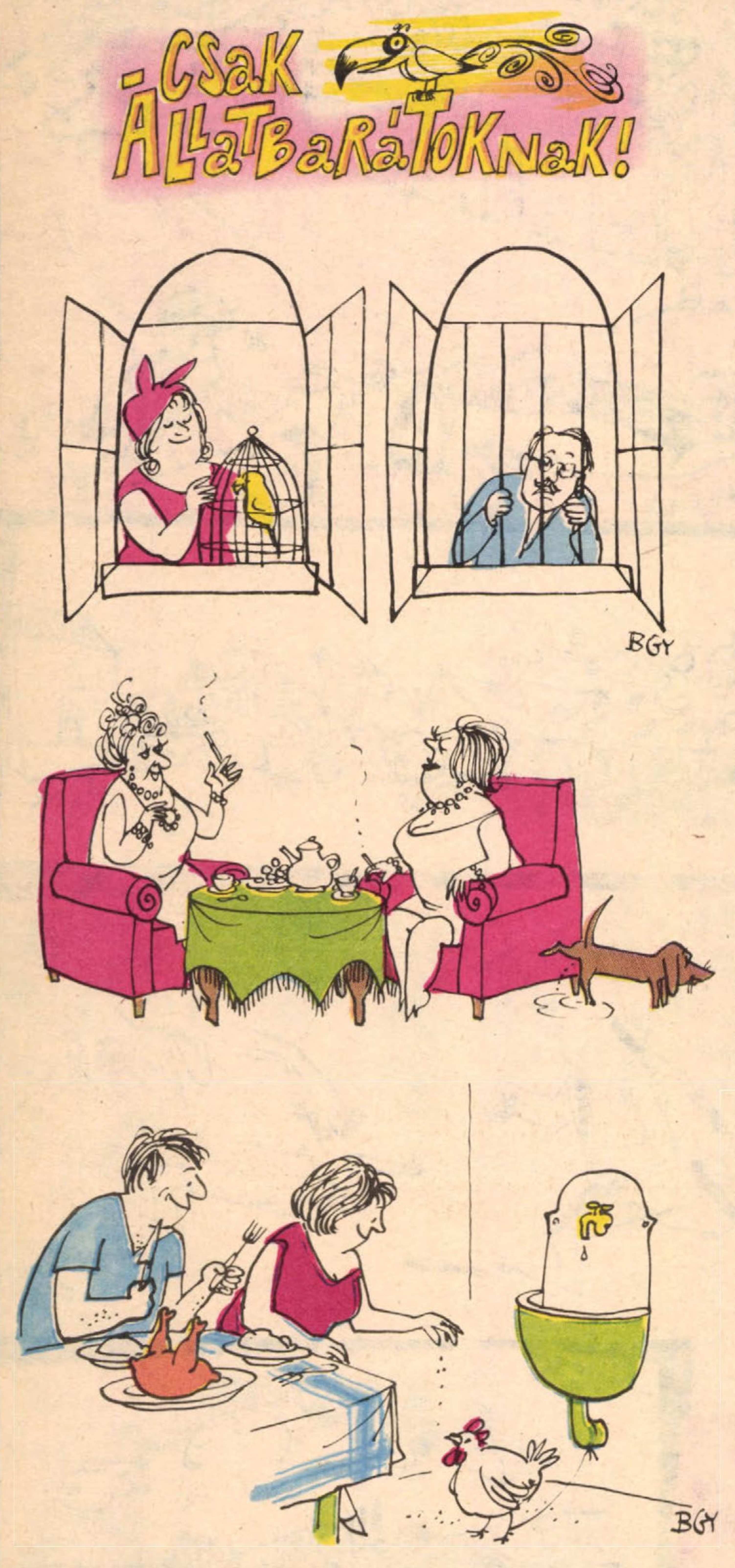

BALÁZS PIRI
TÓT
SAJDIK
SZŰR-SZABÓ
DALLOS
HEGEDŰS
BARÁT

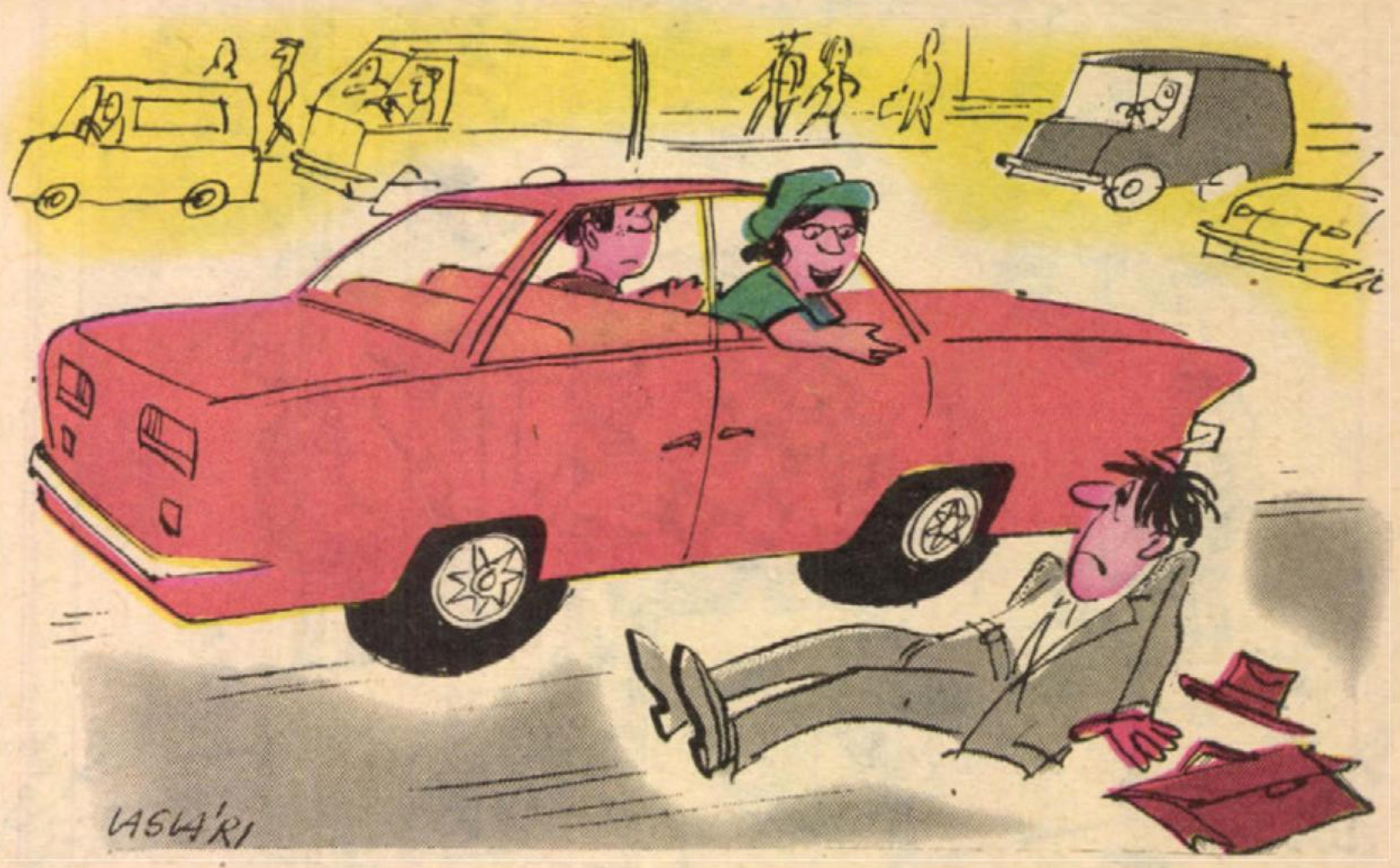

Hihi

Brenner György rajzai

TIZENHAT ÉVES KORTÓL ADHATNAK VEZETŐI JOGOSÍTVÁNYT

– Ne haragudjon, de Pistike még gyakorlatlan a gázolásban.

BÁTORSÁG

– Mondtam nektek, hogy egyszer még lerántom róla a leplet.

TOLL-DAL

Most megéneklem töltőtollamat:
Csoda! Lepipál minden írógépet.
Extra minőség! S bármi a divat,
ír ez pirosat, sárgát, zöldet, kéket,
szivárvány-tarkát, mikor mi való,
példát vehetne az írógép róla.
Csak az a nagy baj — ebura
fakó! —,
hogy nincs önálló mondanivalója.

Székely Dezső

EZT OLVASTAM

MEGLEPŐ VETEMÉNY

A Kisalföld egyik riportjából: „Kivételes tehetségű fiatalember Nagy László, a traktoros szocialista brigád vezetője. *Ő veti be a hegyeket Tatai Gyulával.*"

A csakugyan kivételes tehetségű ifjú szokatlan működése nyomán — úgy tetszik — jövő esztendei Tatai Gyula-termésünk biztosítottnak mondható. Tán még exportra is jut belőle.

NEM EGÉSZEN PONTOS

A Népszabadság írja: *„Aragon mint szürrealista lett kommunista s még jó néhány évig az is maradt. . ."*

Valami tévedés lehet a dologban. Aragon tudtommal ma is kommunista. S szívből kívánom neki, hogy még jó néhány évig az is maradjon.

SZERETNÉK TISZTÁN LÁTNI

Mondat a Ludasból: „Eljutottak a döntőig, amelyet *a városka egyik előkelőségének 22 esztendős fia vívott volna egy hasonló társadalmi állású és korú fiatalember ellen*, de hiába várt a zsúfolt stadion, *az ifjú sehol. . .*"

Melyik?

ABSZOLÚTE KULTURÁLIS HÍR

A Hétfői Hírekben olvasom: „A hamburgi állami operaház együttesével felvett film, a »Nürnbergi mesterdalnokok« New York-i ősbemutatója alaposan igénybe vette a nézők türelmét. *Több mint öt óra hosszat tartott.*"

Gondolom, a jól értesültek erre azért valahogy számítottak. Wagner ugyanis — hogy is mondjam csak? — ennyi zenét írt bele a műbe. . .

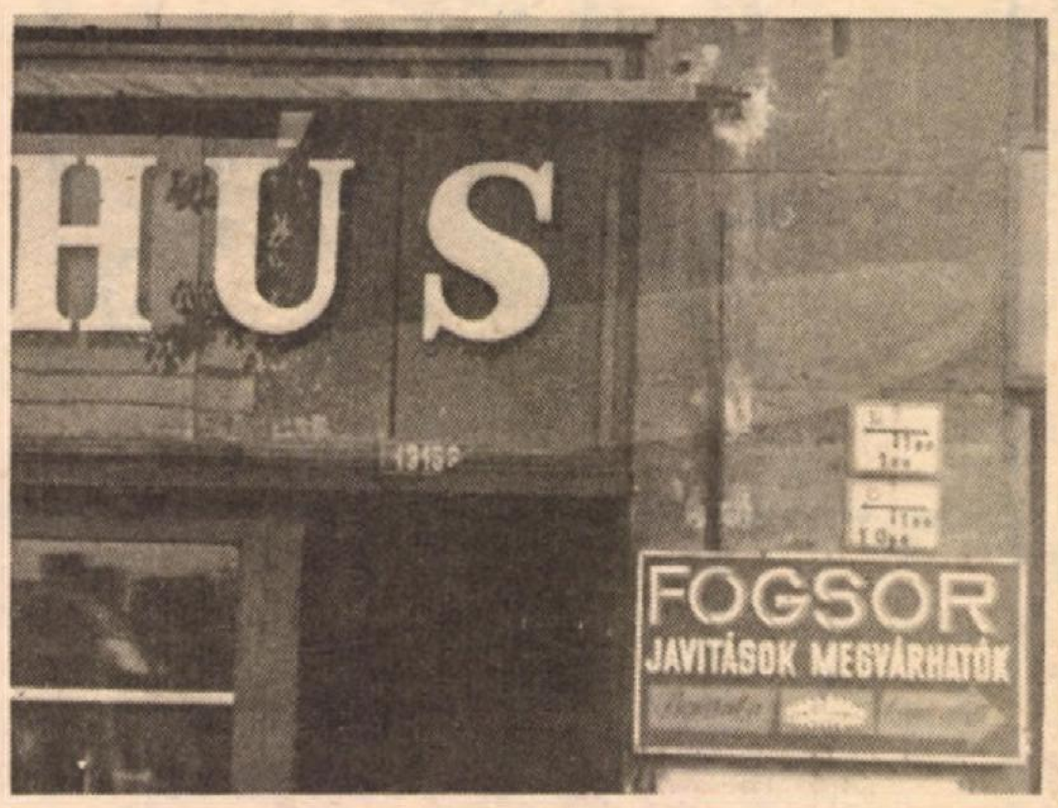
HÍRNÉV, SZÓDÁVAL

Egy sajtókommünikéből: „A vállalat viszont itthon is meg akarja védeni *a margitszigeti ásványvíz hírnevét, amit egyes vendéglátóhelyeken az utóbbi években sokszor azzal rontottak, hogy szódavízzel hígították.*"

Megértem a vállalatot: a szódavízzel hígított hírnév valóban nem előnyös.

Timár György

TÜCSÖK és BOGÁR

Rágós lehet!...

(Bánréti Zoltán, Budapest)

A Pál utcai fiúk

Móra Ferenc regényének, színes magyar—amerikai filmváltozata.

A Ferenc stimmel, a Móra már kevésbé. Én Molnárra szavaznék!

(A sárszentmiklósi mozi plakátjáról kiollózta és beküldte: Fűrész Gizella)

Nagyon kicsi utcácska lehet!...

(Beküldte: Kustan Dezső. Sátoraljaújhely)

Mi lehet az a rendkívüli eset? Csak nem az, ha valaki esetleg meg akarja nézni a filmet?

(Beküldte: Czuni István. Budapest)

A GYŐRI KÓRHÁZ felvételre keres
egy középnyomású vizsgázott fűtőt,
két központi kazánfűtőt, egy segédmunkást.
Fizetés megegyezés szerint.
Jelentkezés: Zrínyi u.-i Kórház, munkaügyi osztályán.

Akiben magas a nyomás, az ne jelentkezzék!

(A Kisalföld című lapból ollózta és beküldte: Berszán Antal, Mosonmagyaróvár)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

a VILÁG anekdota kincséből

Alexis *Piron*, francia költő és színműíró, aki szabad szájú és elmés szatíráival, sanzonjaival, epigrammáival vált népszerűvé, de akinek akadémikussá választását XV. Lajos éppen „népszerűsége" miatt nem hagyta helyben — amíg darabjait a Comédie Française színpadán be nem mutatták, vásári komédiák dobogóinak házi szerzője volt.

Piron rendszerint maga is ott üldögélt színjátékainak előadása alatt a nézőtér lócáin, s egy ízben egy igen elégedetlen néző telepedett mellé, aki elég hangosan adott kifejezést nemtetszésének.

— Csapnivaló darab! — morogta. — *Szánalmas ostobaság! Ki lehet az a tökfilkó, aki enynyi szamárságot összehordott?*

A szerző egy darabig türelmesen hallgatta a lesújtó kritikát, de mikor a kitűnően szórakozó közönségből többen odafigyeltek, szomszédja fülébe súgta:

— Uram, ezt a komédiát én írtam. És hogy megnyugtassam: teljesen egyetértek a véleményével. De kérem, ne szidja olyan hangosan a darabomat, mert amint látja, sok ember ül itt körülöttünk, akinek ízlését tökéletesen kielégíti, s ez ellen az elsöprő többség ellen mi ketten úgysem tehetünk semmit...

*

Tommaso *Salvini*, a világhírű és világjáró olasz drámai színész az Oidiposz király címszerepét játszotta a szicíliai Taormina antik szabadtéri színházában. A nagy hatású és forró sikerű színházi esten jelen volt Andrew *Carnegie*, az amerikai milliárdos acélkirály. s az előadás végén fel is kereste Salvinit. Gratulált neki a kitűnő alakításhoz, majd megkérdezte tőle:

— S mondja, Mr. Salvini, mennyi kellene ahhoz, hogy ezt az egész produkciót, úgy, ahogy van, átvigyük Amerikába?

Salvini körültekintett az ókori görögök által épített és a régi rómaiak idején megújított márvány-amfiteátrum romjain, aztán szemét az ég felé emelte, kicsit számolt, majd közölte:

— Kedves Mr. Carnegie, ehhez mintegy 2—3000 esztendő kellene.

*

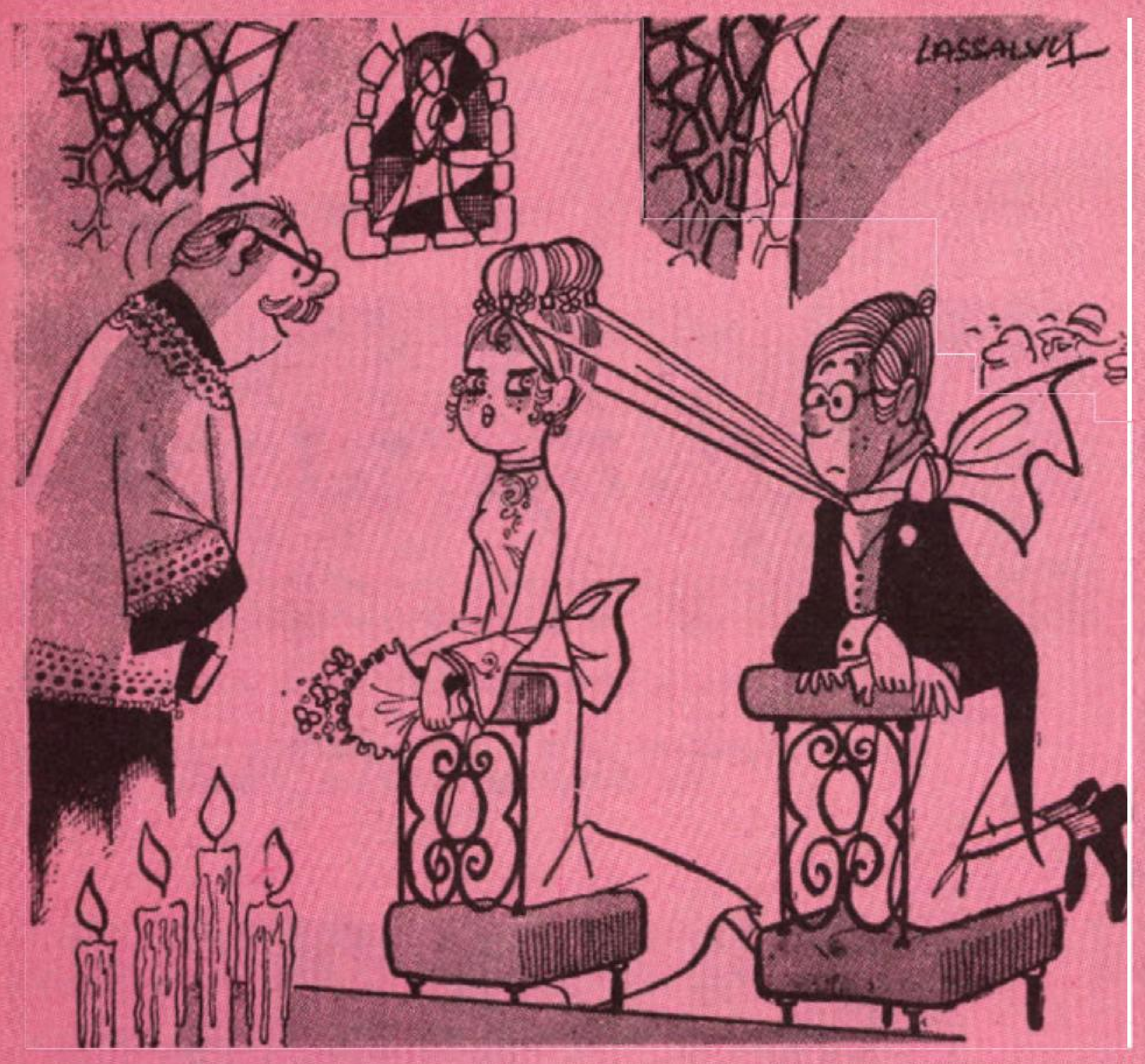
Gasparo *Spontini*, sikeres és nagy tekintélyű olasz zeneszerző és dirigens, Párizsba költözése után csakhamár elnyerte Na óleon kegyeit, ennek ellenére utóbb XVIII. Lajos udvari zeneszerzővé nevezte ki. Majd Berlinben a porosz király udvari zeneszerzője és főzeneigazgatója lett, a francia és a porosz Akadémia tagja, a Pour le Mérite rend lovagja, és a többi, és a többi... Az öntelt és zsarnoki természetű Spontinit nem nagyon szerették, s egy zeneünnepély alkalmából, amikor összes rendjeleivel és kitüntetéseivel ékesítve lépett fel a karmesteri pulpitusra, egyik zenész odasúgta a szomszédjának:

— Nézz oda, hogy felcicomázta magát! Alig férnek el a kitüntetések a mellén. Bezzeg Mozartnak egyetlen rendjele sem volt!

— De neki nem is volt rá szüksége — állapította meg a másik muzsikus.

Békés István gyűjtése

AZ OLTÁR ELŐTT

– Egy kicsit nehezen jött a fiatalember? . . .

(„Ici Paris")

ÖREG HÁZASOK

(„Urzika", Bukarest)

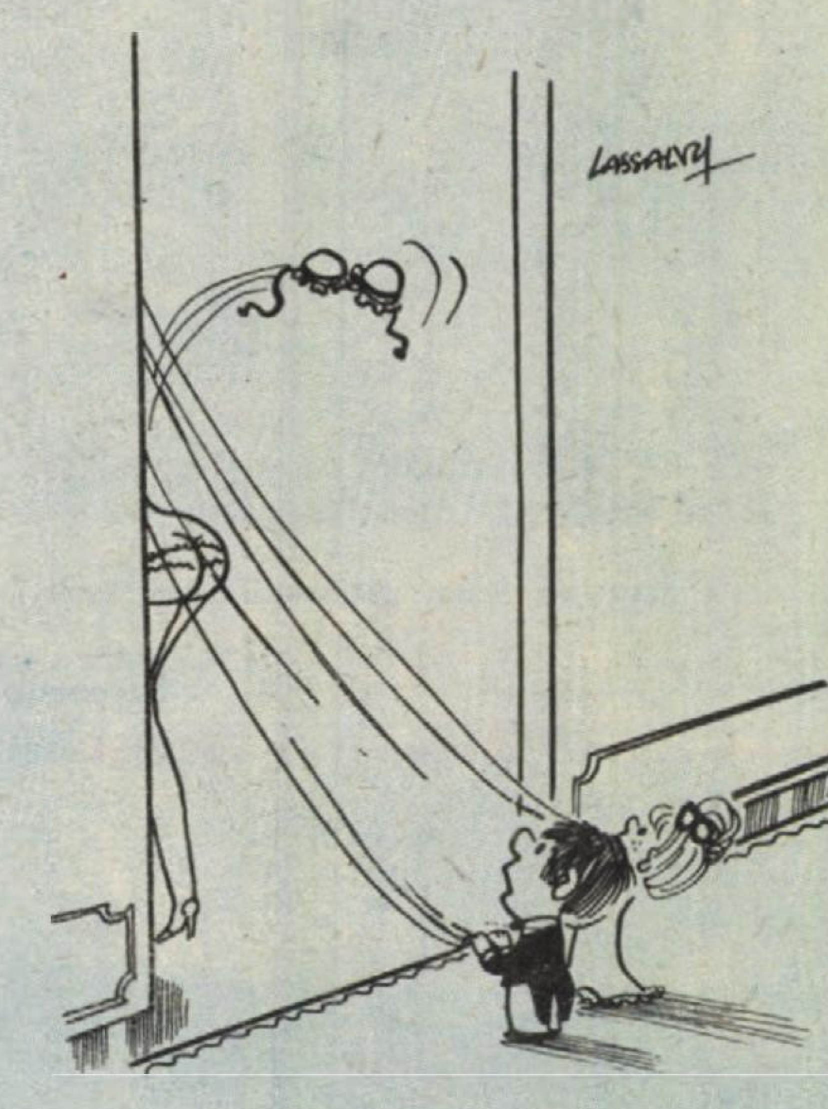
IMPORT HUMOR

TEXTILGYÁRI PORTÁN

Maxi a divat . . .

(„Krokodil", Moszkva)

– Hé, várjatok! Mi még itt vagyunk!

(„Le Rire", Párizs)

Szvjatoszlav Szpasszkij:

TUDOMÁNY

— Papa, ma tanultunk az élő és élettelen tárgyakról — mondta valamelyik este a lányom. — Te például élő tárgy vagy.

— Én, tárgy? Ez valami új! Tehát, ha megkérdeznek, milyen tárgyak vannak a szobában, te kijelented: szekrény, hat szék, a papa és az asztal . . .

— Dehogy! — pillantott fel a lányom. — Ezt csak úgy mondják, tudományosan. Tudom én, hogy te tulajdonképpen nem tárgy vagy, hanem ember.

— Jó. Akkor mesélj az élettelen tárgyakról.

— Na, ez egyszerű. Az élettelen tárgyak arra a kérdésre felelnek, hogy „mi?" . . . Például az asztal . . .

— Egész életemben soha még nem válaszolt az asztal egyetlen kérdésemre sem — mondtam elgondolkozva. — Igaz, nem is kérdeztem tőle soha, hogy „mi?". De hát próbáld meg te magad.

— Látod, az asztal nem tartozik az élettelen tárgyakhoz.

— Hogyhogy nem tartozik! Minden tárgy, amely nem beszél, élettelen.

— A hal is?

— A hal, az élő, mert él, növekszik . . .

— Ja, most már értem — mondtam. — Tehát a fa, amelyik él és növekszik: élő?

— Dehogy. A fa nem tud mozogni.

— Az autó, az tud.

— Az autó élettelen. Az ember mozgatja.

— Miért nem mondtad rögtön?! Szóval, ha kötélen húzok egy csökönyös szamarat, akkor az élettelen. De ha ő húz engem, akkor én vagyok élettelen.

— Nem, nem, te nem érted . . . Az ember csinálta az autót. Az ember nélkül nem mozogna.

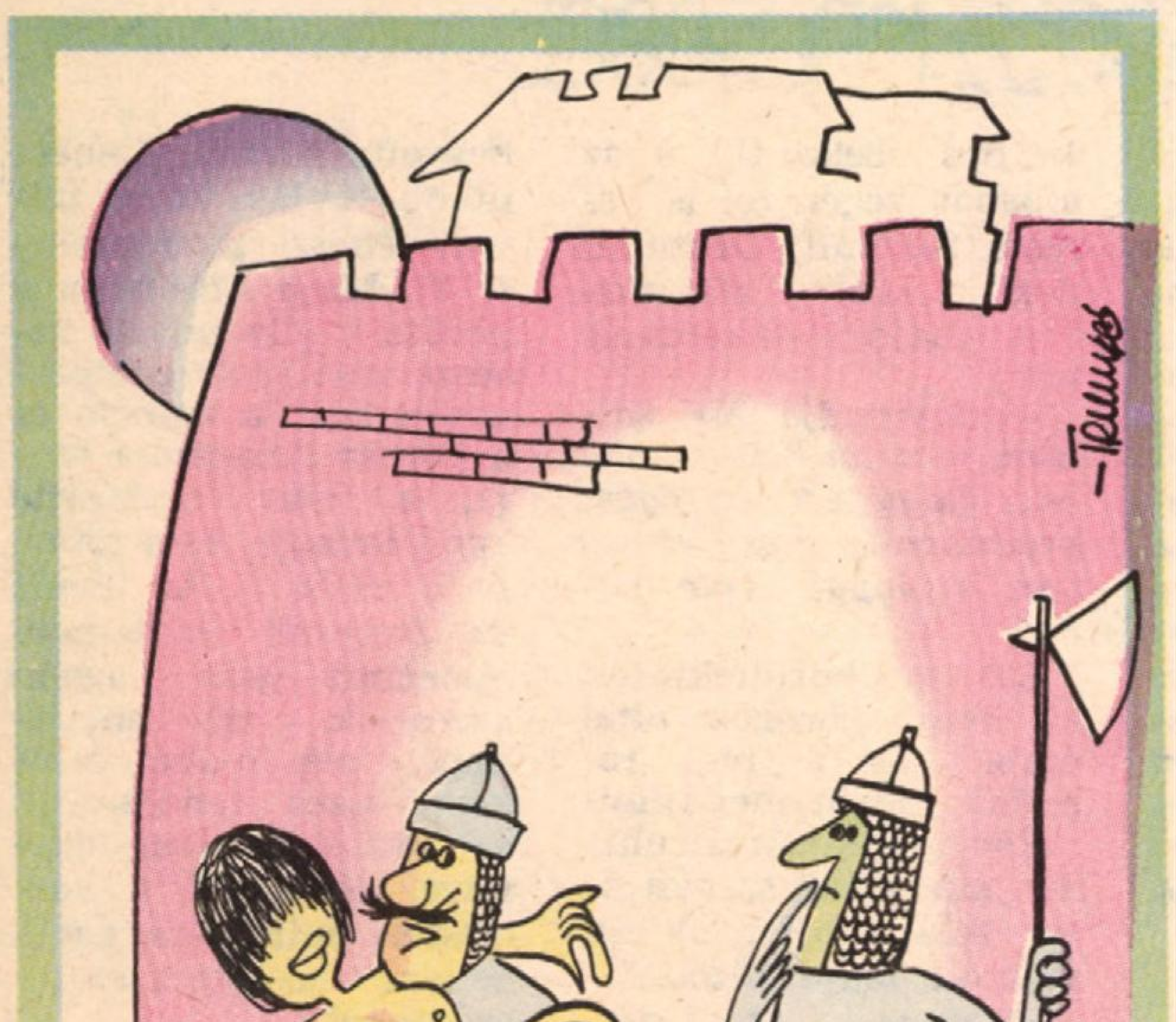
— Világos. Az ember nélkül az autó nem mozogna, ezért az autó élettelen. Más dolog a felhő. Az maga mozog, anélkül, hogy mozgatnánk.

Kislányom elkomorodott.

— Tudod, papa, én otthagyom az iskolát. Szerintem nem helyes, ahogy tanítanak . . .

Oroszból fordította: B. P.

ZSOLDOSOK

– A nyereségrészesedést már megint természetben kapták.

MINI MOSOLY

— Milyen embernek tartod ezt a Kalácskait?

— Rá merném bízni az életemet is . . .

— Na igen, igen, de most 500 forintról van szó!

●

Fondorkai albérleti szobára alkuszik.

— Mielőtt kiadnám magának a szobát, szeretnék kérdezni valamit — mondja a tulajdonosnő. — Szokott valamilyen hangszeren játszani?

— Nem, soha.

— És énekelni sem szokott?

— Nem! Sőt az a szokásom, hogy amikor köhögök, bezárom magam a szekrénybe!

●

Okosovics beállít a patikába:

— Kaphatnék valami szert köhögés ellen?

— Hogyne, kérem. Többféle is van. Melyikből tetszik?

— Tessék csak várni, köhögök egy kicsit, abból majd meghallja, hogy milyen kell.

*

SZABÁLYTISZTELŐ EB

FIATALKORÚ

RÉBUSZ

A 145. rejtvényünk megfejtése:

LL koPOTTAS

Lelkiállapot

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: ifj. Deák Istvánné, Berettyóújfalu, Nagyvárad u. 19.; Walter László, Bpest, VIII., Baross u. 88.; Kitajka Julianna, Biharkeresztes, Lenin tér 10.

147. REJTVÉNYÜNK

KKKKK O=E

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb október 26-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Addig is, ha lenne szíves, asszonyom, a fülkét átadni.

Közlekedési minikonferencia a Rákóczi úton.

– Üljünk fel a lajosmizseire, azt mondják, abban van a legmelegebb.

– Kolléga, úgy érzem, ebből reklamáció lesz.

IMPORTVICC

Már rég nem elnök Lübke az NSZK-ban, de még mindig járják a Lübke-viccek. Íme a legfrissebb:

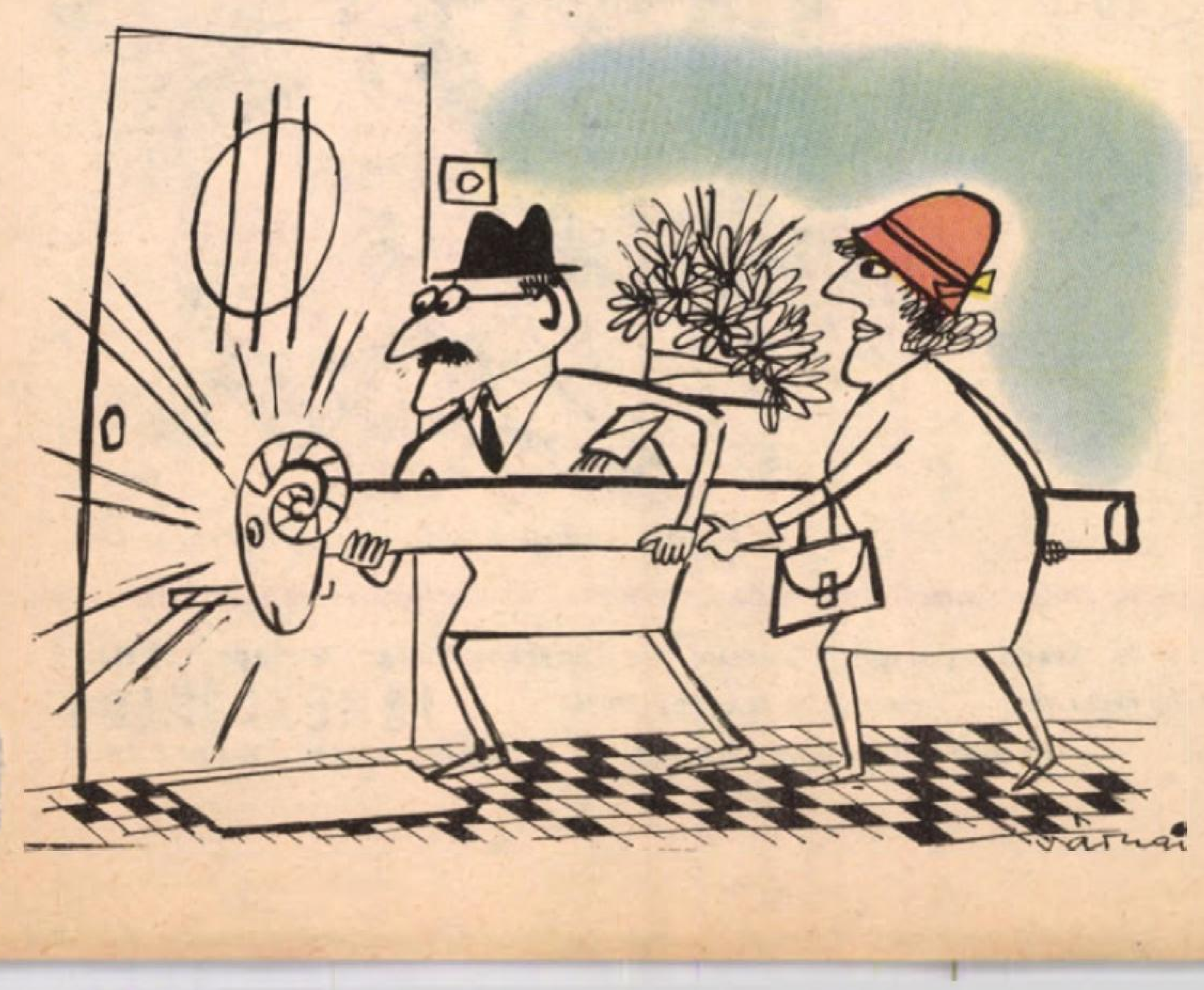
Lübkét kérik fel az 1972-es müncheni olimpia megnyitására. Az olimpiai láng fellobbanása, a galambok felröppentése után megjelenik a szónoki emelvényen. Kabátja zsebéből elővesz egy papírt. Elkezdi olvasni:

– O... O... O... O... O...

A mellette álló titkára meghúzza Lübke kabátjának alját.

– Azt nem kellett volna olvasnia, hiszen az az olimpiai öt karika!

VÁRATLAN VENDÉGEK

SZILÁNKOK

TAPINTATOSAN

Vasárnap. 12 óra 15 perc. Droznicsek dühösen kanalazza a habart paszulyt, és halkan rászól a feleségére:

— Azonnal zárd el a rádiót, mert a ma déli ebédhez nem stílszerű ez a muzsika!

— Hogy érted ezt?

— Úgy, hogy „Jó ebédhez szól a nóta!"

KÉNYELMES EMBER

Z. olyan lusta, hogy a gyufája elfújásához legszívesebben kihívná a tűzoltókat.

SZERELEM

— Figyelmeztetem, én nem szeretem a futó kalandokat. Ígéretet kell tennie, hogy legalább negyvennyolc óráig együtt járunk — jelentette ki szigorúan Mancika.

ŐSZINTÉN

— Szívből gyűlölöm és elítélem a protekciót — mondta L. és hozzátette: — Főleg azért, mert, sajnos, nincsen olyan ismerősöm, akitől protekciót kérhetnék.

OSZTÁLYZAT

— Remélem, a Testnevelési Főiskolán a torna nem számít bele az osztályzatba — mondta aggódva egy szülő.

MEGTÖRT EMBER

— Önt harmincéves korára erősen megviselte az élet.

— Szó sincs róla, csak reggelenként munkásvonaton utazom.

BECSÜLETES MEGTALÁLÓ

Brahovácz meséli:

— Vannak még rendes emberek! Egy héttel ezelőtt elvesztettem a pénztárcámat. Hirdetést tettem közzé és kértem a becsületes megtalálót, hogy juttassa vissza. Két nap múlva jelentkezett egy férfi a lakásomon. Közölte, hogy ő megtalálta a pénztárcát, legyek nyugodt, a pénz nála jó kezekben van, de adjak még kölcsön ötszáz forintot, mert télikabátot szeretne vásárolni...

PANASZ

— Nem panaszkodhatom — mondta Z.

— Olyan jól megy a sora?

— Dehogy. A mi munkahelyünkön az igazgatónk nem szereti, ha valaki panaszkodik.

LUSTA EMBER

A hullámvasútra is legszívesebben hálókocsijegyet váltana.

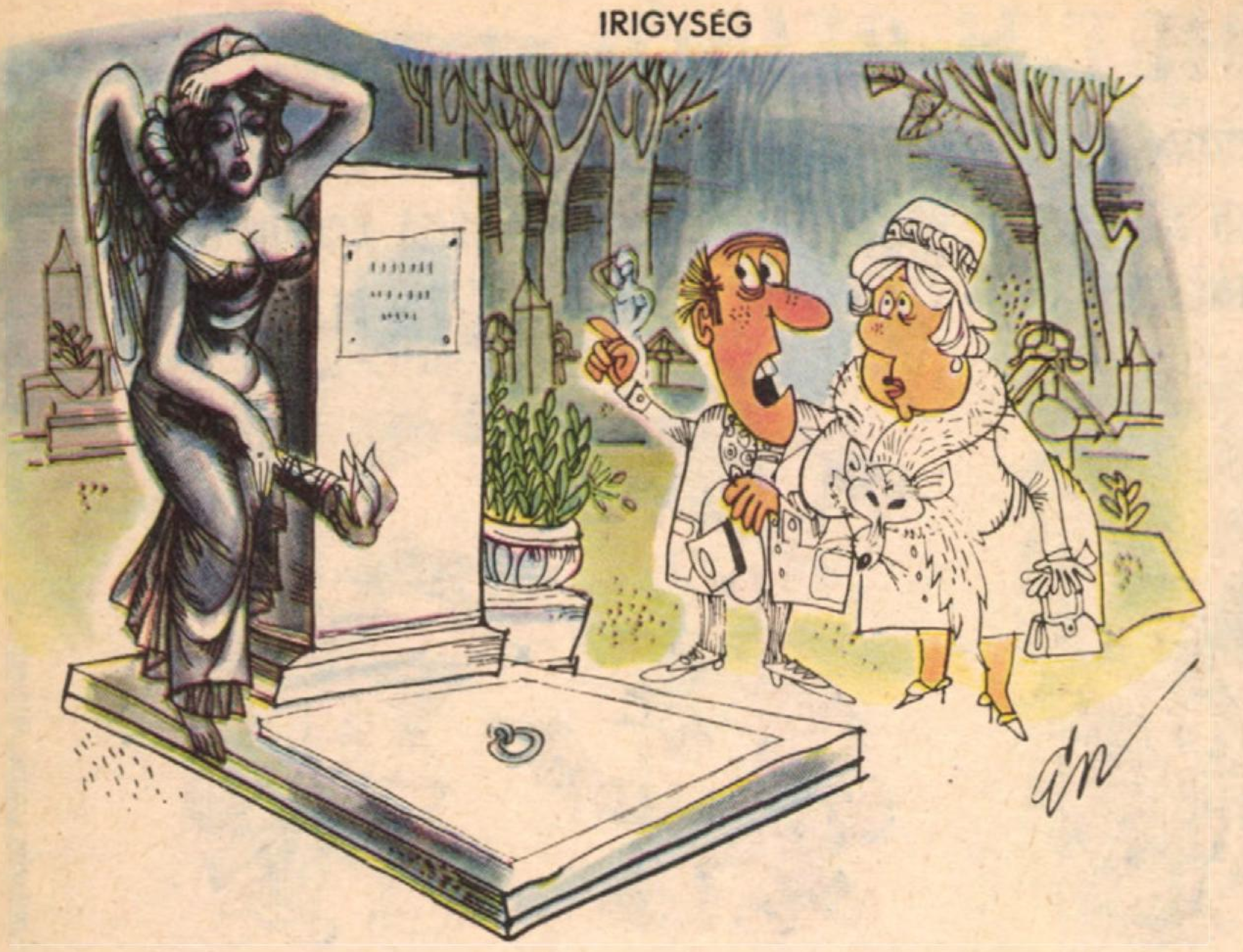
ELLESETT PÁRBESZÉD

— Vegye tudomásul, Pista, soha nem leszek a magáé!

— Jó, Irénke, de az ég szerelmére, csak meg ne gondolja...

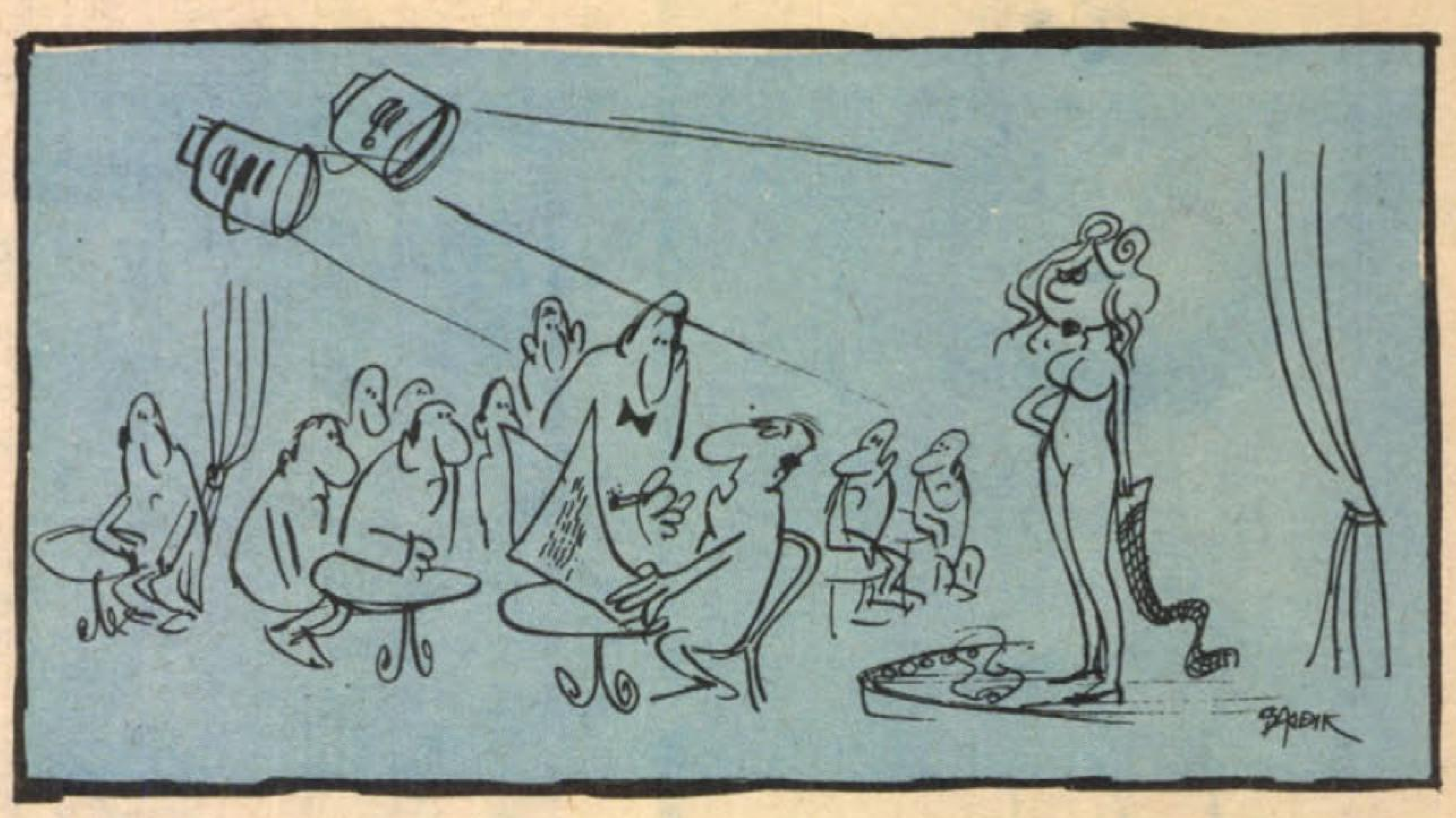
g. sz.

IRIGYSÉG

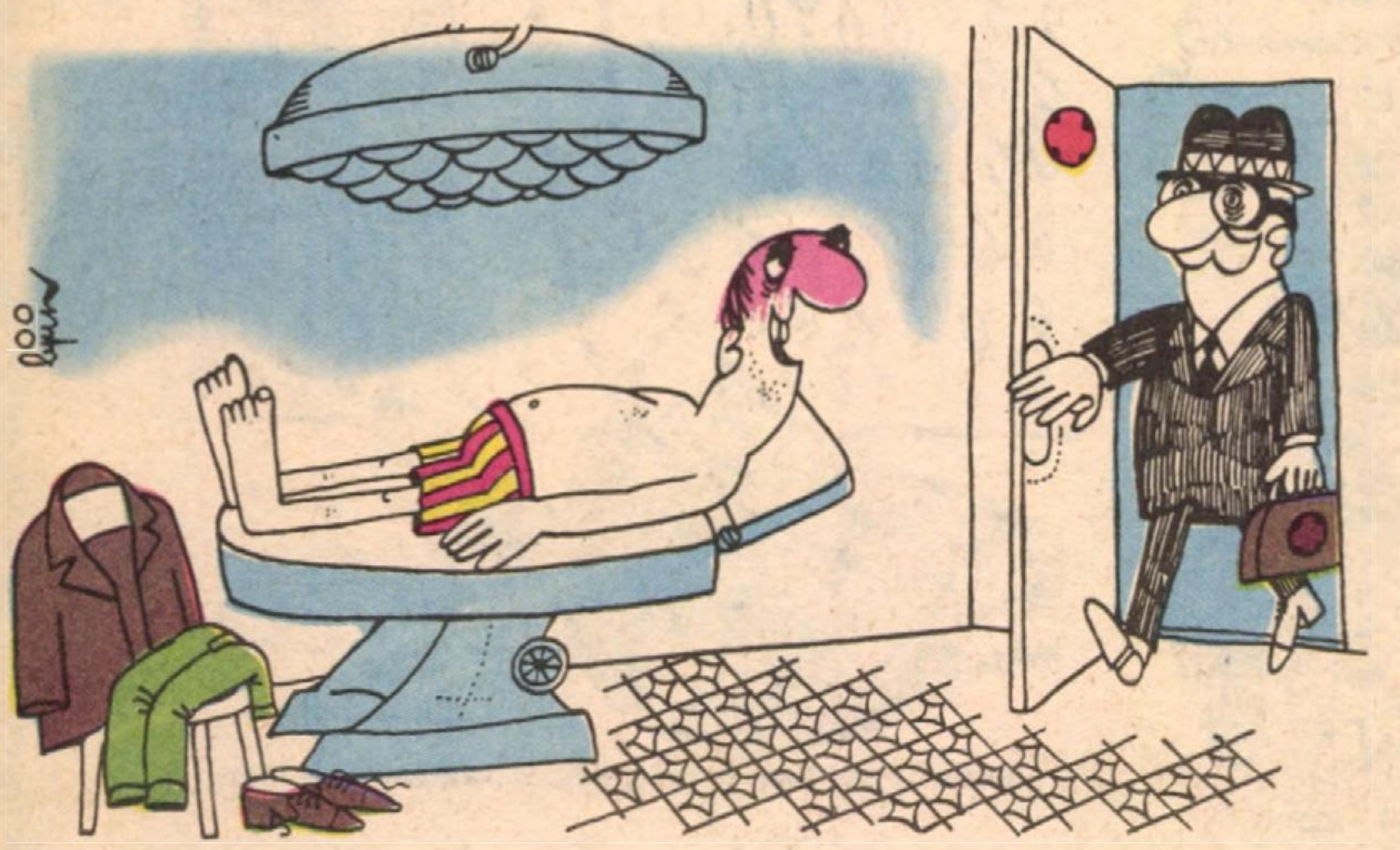
– Fantasztikus! Miből telik ennek ilyen jó nőre?

SZTRIPTÍZ

– Semmi újat nem várok a műsortól, nőgyógyász vagyok.

RÁMENŐS HIPOCHONDER

– Jó reggelt, főorvos úr, már nagyon vártam!...

A LEGÚJABB ELTÉRÍTÉS

BEJÖTT A CSEL

ŐSZI KESERGŐ

Szaporodnak a rigolyáim,
meszesednek a csigolyáim...
Csak egyet becsülök a mészben,
hogy nem vert még tanyát az észben...
Ez ügyben az utolsó ászom,
hogy néhanap fürdőbe mászom,
deszkán alszom, „lógok a szeren”,
van vagy tucatnyi „biztos” szerem...
S míg a tippektől eszesedem,
fokozatosan meszesedem...
Nem segít ezen gőz, se sombor,
megmondta múltkor Doktor Zsombor;
csak kínom enyhítheti részben,
de attól maradok a mészben...
Ne szapuljon hát senki nyersen,
ha kissé kesernyés a versem,
hisz keserű a por ostyámban,
(ülök, mint moly a borostyánban),
s a cudar sorshoz így esengem:
nem ettem meszet, mért esz' engem...?

Szilágyi György

MEGSZOKÁS

– Már megint valami új kávé.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.3905 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre